

TAZELENEN KALEMLER

Editör: Doç. Dr. Özgür NALBANT

+60

TAZELENME ÜNİVERSİTESİ
ÖĞRENCİLERİNDEN SEÇME
YAZILAR VE ŞİİRLER

TAZELENEN KALEMLER

EDİTÖR: Doç. Dr. Özgür NALBANT

Yazar

Tazelenme Üniversitesi
Öğrencileri

ISBN: 978-605-74581-9-3

Derleme

Öğr. Gör. Dr. Zeynep EKİNCİ
Öğr. Gör. Merve GÖKGÜL
Sevinç ÖZ

Sayfa Tasarımı

Öğr. Gör. Gül YOLCU

Kapak Tasarımı

Öğr. Gör. Gül YOLCU

Sorumluluk Emek İster

Hoşgörü ve Tevazu

Sevginin Işığı

İyilik ve Hoşgörü

Öz Güven

Dürüstlük

Öz Güven: Kendine İnanmanın Sihirli Anahtarı

Saygı Nezdinde

İyi Niyet

Sorumluluk

Vatanseverlik

Sevgi ve Saygı

Hoşgörü ve İyilik

Kendine Güven ki Kendin Olasın

İyilik ve Hoşgörü

İyilik ve Hoşgörü Üzerine

Sorumluluk

Öz Güven

Sorumluyuz

Öz Güven

Huzur

Hoşgörü

Türk Örf ve Adetlerine Göre Saygı ve Sevgi

Öz Güven

Vatanseverlik: Geçmişten Geleceğe Köprü

Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Yayınları: 009

Bu kitapta yer alan yazıların içeriği yazarların sorumluluğunda olup 5846 sayılı yasaya göre eserin bütün yayım, çeviri ve alıntı hakları ALKÜ Yayınlarına aittir.

60+ Tazelenme Üniversitesi Projesi

Bu kitap, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı ile Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi iş birliğinde yürütülen 60+ Tazelenme Üniversitesi Projesi kapsamında hazırlanmıştır. Üniversitemizde öğrenci olarak kayıtlı 60+ bireylerin, kendilerini ifade etme yeteneklerini ortaya çıkarmayı, Türkçeyi etkin ve doğru kullanmalarını sağlamayı, bununla birlikte aktif, sağlıklı ve üretken yaş alma süreçlerini desteklemeyi amaçlayan bu çalışma, okuma ve yazma yoluyla zihinsel becerilerin canlı tutulmasını hedeflemektedir. Kitap, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi ve Alanya Gazeteciler Cemiyeti arasında imzalanan “**60+ Taze Kalemler**” Projesi kapsamında kaleme alınan yazı ve şiirler arasından, yayımlanmaya değer bulunan eserlerin bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş bir derlemedir.

Bu kitabın derlenmesinde emeği olan Sevinç ÖZ, Öğr. Gör. Merve GÖKGÜL ve Öğr. Gör. Dr. Zeynep EKİNCİ'ye teşekkür ederiz.

Bu kitabın tasarımını yapan Öğr. Gör. Gül YOLCU'ya teşekkür ederiz.

ÖN SÖZ

Hayat, geçen yılların ötesinde; biriken tecrübelerin, süzülen anlamların ve olgunlaşan ruhların bütünüdür. Bu yönüyle yaş almak eksilmek değil; aksine çoğalmak, derinleşmek ve insanın kendini daha derinden keşfetmesidir. Alanya Alaaddin Keykubat üniversitesi (ALKÜ) 60+ Tazelenme Üniversitesi çatısı altında bir araya gelen kıymetli büyüklerimiz, bizlere bir gerçeği yeniden hatırlatmaktadır: Öğrenmenin yaşı yoktur, üretmenin zamanı yoktur ve insanın içindeki ışık, yıllarca inançla ve merakla parlamaya devam eder.

“Tazelenen Kalemler” bir ömrün birikimi, hatıraların damıtılmış şekli ve en önemlisi, tecrübenin kaleme dönüşmüş hâlidir. Her hikâyede yaşamın izi, bir yolculuğun sesi vardır. Bu yönüyle eser, geçmiş ile gelecek arasında kıymetli bir köprüdür.

Gençliği çoğu zaman hızın ve değişimin heyecanıyla tanımlarız. Oysa hız, tecrübenin dokunuşuyla anlam kazanır. Yaş almış bireylerimiz; sabrın, direncin, vefanın ve hayatı anlamlandırmanın en güçlü temsilcileridir. Onların biriktirdiği her deneyim, toplumumuz için kıymetli bir rehberdir. Bugün görüyoruz ki yaş almak, üretmekten vazgeçmek değil; aksine, daha derin, daha anlamlı ve daha sahici üretimlere kapı aralamaktır. Kalemlerin tazelenmesi, aslında ruhların hiç eskimediğinin en güzel göstergesidir. Bu kıymetli çalışmalar, kuşaklar arası bağları güçlendirmekte, toplumsal hafızamızı diri tutmakta ve bizlere birlikte öğrenmenin, birlikte üretmenin değerini hatırlatmaktadır.

İnanıyorum ki bu kitapta yer alan her satır, okuyucunun kalbine dokunacak; kimi zaman bir tebessüm, kimi zaman bir düşünce, kimi zaman da derin bir farkındalık bırakacaktır. Çünkü bu satırlar, yazılmış olmakla birlikte aynı zamanda yaşanmış; hissedilmiş ve içtenlikle paylaşılmıştır.

Bu anlamlı çalışmada emeği geçen tüm yazarlarımıza, bu süreci destekleyen akademisyenlerimize ve projeye katkı sunan herkese gönülden teşekkür ediyorum.

Yaş almanın değerini bilen, tecrübeye kulak veren ve birlikte öğrenmeye inanan bir toplum olma yolunda hep birlikte yürümek dileğiyle...

Saygı ve muhabbetlerimle...

Prof. Dr. Kenan Ahmet TÜRKDOĞAN

Rektör

Bu kitap; yaşamın ilerleyen yıllarında öğrenmenin, üretmenin ve paylaşmanın ne kadar canlı ve anlamlı olabileceğini gösteren bir birikimin ürünüdür. 60+ Tazelenme Üniversitesi öğrencileri tarafından kaleme alınan yazı ve şiirler, bireysel deneyimlerin ötesinde ortak bir yaşam hafızasını da yansıtmaktadır.

Bu sayfalarda yer alan metinler geçmişe dönük bir anlatımdan çok bugünü anlamlandırma ve geleceğe söz söyleme çabasının izlerini taşımaktadır. Her biri farklı yaşam yollarından gelen bu kalemler yaş almanın durmak değil düşünmek, sorgulamak ve üretmek için yeni bir imkân sunduğunu göstermektedir.

60+ Tazelenme Üniversitesi, öğrenmenin yaşla sınırlı olmadığını; bilginin, deneyimin ve merakın her dönemde yeniden filizlenebileceğini savunan bir anlayışın ürünüdür. Bu kitap da o anlayışın yazılı bir yansımasıdır. Metinler, bir eğitim programının çıktısı olmanın ötesinde bireysel seslerin özgünlüğünü koruyan samimi paylaşımlar olarak değerlendirilmelidir.

Okuyucunun bu sayfalarda kendi yaşamından izler bulacağına, kimi zaman durup düşüneceğine, kimi zaman da gülümseyeceğine inanıyoruz. Bu kitap yaş alırken üretmenin mümkün ve değerli olduğunu hatırlatan küçük ama anlamlı bir katkı olmayı amaçlamaktadır.

Bu çalışmada emeği geçen tüm yazarlara, bu üretim ortamını mümkün kılan herkese, Alanya Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Gaye Coşkun’a ve Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kenan Ahmet Türkdoğan’a teşekkür ederiz.

Doç. Dr. Özgür NALBANT

60+ Tazelenme Üniversitesi Koordinatörü

SORUMLULUK EMEK İSTER

Hüseyin HELVACI

4. Sınıf Öğrencisi

“Kendini düşündüğün kadar başkasını da düşünmek zorundasın”

Sorumluluk, “ben” duygu ve düşüncesinin “biz”e dönüşmesidir. Kişinin kendisini düşündüğü kadar başkasını da düşünmesidir. Bir toplumun bireylerinin büyük çoğunluğunun bu bilince erişmesinin temel nedeni, içinde bulunduğu sisteme bağlıdır. Osmanlı toplumu, feodal bir yapıya ve otokratik bir yönetime sahiptir. Bu yapı, ailede de aynı özellikleri taşır. Erkek, egemen bir figürdür. Ailede de erkek egemen, kadın ise ikinci sınıf vatandaşdır. Kadın, baskı altındadır. Çocukların eğitimi büyük ölçüde erkek egemen bir anlayışla yapılır. Böyle bir toplumda çocuklar, “ben” duygusu ve düşüncesiyle yetişir. Türkiye Cumhuriyeti, böyle bir toplumun devamıdır. Padişahın kulu olan bir toplumdur.

Atatürk, millî ve demokratik bir toplum oluşturmak istemiştir. Devrimlerini bu yönde yapmıştır. Bir aydınlanma dönemi başlatmıştır. İnsanlarımızı kulluktan kurtarıp özgür bireyler ve yurttaşlık bilinci gelişmiş bireyler olarak yetiştirmek istemiştir. Bunun için de ailede iş başlamış, kadınlara eşit haklar tanınmış, çocukların kişiliğini olumsuz etkileyen ailedeki eski baskıcı sistem değiştirilmiştir. Çocuklar, kişiliklerini ailede edindikleri sorumluluk bilinciyle geliştirirler. O dönemde anneler, çocuklarına önemli haklar tanımış, sorumluluk duygusu ve eğitimi büyük ölçüde annelere verilmiştir. Bundan sonra görev, okullara verilmiştir. Bunun için eğitim bilinci kazandırılmış, bireyler öncelikle ailede yetiştirilmiştir. Uzun araştırmalar sonucunda yapılan eğitim sistemi, millî ve demokratik özellik taşımaktadır. Uygulanan sistemde, kulluktan kurtarıp yurttaş bilinci oluşturan köy enstitüleri açılmıştır. Bu okullara, insanları kulluktan kurtarıp yurttaş bilinciyle sorumluluk sahibi bireyler yetiştirme misyonu verilmiştir. Bu şekilde yetişen bireylerin sorumluluk bilinci de gelişmiştir.

Ancak İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra, Atatürk’ün dış siyaset anlayışından uzaklaşılması, emperyalizmle ilişkilere geçilmesi, ABD emperyalizmiyle bağlayıcı ikili antlaşmalar yapılması, Atatürk’ün toprak devrimini yaptığı, insanlarımızı feodal toplum yapısından kurtarmak istediği dönemin boşa gitmesine neden olmuştur. Ancak bu çaba, yarım kalmıştır. 1949 yılında ABD ile yapılan Eğitim Komisyonu Antlaşması’yla birlikte, eğitim sistemi dönüştürülmeye başlanmıştır. ABD’nin isteklerinden biri, köy enstitülerinin kapatılmasıdır. 1946 yılında Hasan Ali Yücel’in Millî Eğitim Bakanlığından alınması, 1954 yılında da köy enstitülerinin kapatılması, eğitim sistemimizi çökertmiştir. Köy enstitülerinde yetişen idealist ve sorumluluk sahibi nesil yok edilmiştir. Kapitalist emperyalizm, insanları bencil yetiştirmeye devam etmiştir. 1980’den sonra tamamen dışa açılarak komşuluk, imece anlayışımızdan uzaklaşmaya başlanmıştır. 1980’den sonra toplumda “ben” egemen olmuştur. İnsanların büyük bölümü sadece “ben”i düşünür olmuştur (Beni sokmayan yılan bin yıl yaşasın!). Toplum, Atatürk dönemiyle medeni bir seviyeye ulaşmışken Şark kurnazlığına, emperyalizmle ilişkiye geçildikten sonra ise tekrar bu Şarklı anlayışına geri dönmüştür. İnsanlarımız sürekli özelliklerini kaybetmeye başlamışlardır. Emperyalizmin etkisiyle kişisel menfaatçilik anlayışıyla biz olma özelliklerini yitirmiş,

“ben” olmuşlardır. Sorumluluk ise bireyde başlar, ben anlayışından uzaklaşır. Toplumsal değişim, düz bir çizgi şeklinde olmaz; bazen ileriye, bazen geriye doğru oluşur. Nereye kadar savrulduğumuza bir örnek: 1990’lı yıllarda Avrupa Birliği temsilcisi Karen Fogg, “Türk halkını ve gençliği kendi tarihinden koparın!” diyerek yazarlara, aydınlara ve gazetecilere talimat vermiştir.

1930’lu yıllardaki fotoğraflarla günümüzdekileri karşılaştırsak geldiğimiz noktayı daha iyi anlarız. 1930-1940’lı yıllarda özellikle köy enstitülerinde idealist, eşit, özgür ve biz duygu ve düşüncesiyle cumhuriyet insanı yetiştiriliyordu. Buna bir örnek verelim: Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, hafta sonunu geçirmek üzere Hasan Oğlan Yüksek Köy Öğretmen Okuluna gidiyor. Cuma gecesini orada geçiriyor. Akşam yemeğinde de onlarla yiyor. Cumartesi günü köy enstitülerinde hafta boyunca yapılanların muhasebesi yapılıyor. Cumartesi günü yapılan toplantıda (tüm okul katılır), cumhurbaşkanı da vardır. Kürsüye bir öğrenci çıkar ve konuşur: “Dün akşamki yemekte, kimseye ayrıcalık tanınmadığı söylenmesine rağmen, cumhurbaşkanımıza farklı yemek verilmiştir. Oysa siz, bize herkesin eşit olduğunu, kimseye ayrıcalık yapılamayacağını öğrettiniz.” Bunun üzerine okul müdürü Rauf İnan, kürsüye gelerek öğrenciye yanıt veriyor: “Öğrenci kardeşimiz doğru söylüyor ancak onun bilmediği bir şey var. Cumhurbaşkanımız şeker hastasıdır, o nedenle zorunlu olarak ona uygun yemek yaptık.” Bu olayı bugünkü günlerle karşılaştıralım, gerçeği görürüz.

Günümüzde gelinen noktada, başta kadına verilen değer ise ortada. Her yıl 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü kutluyoruz ama her gün kadınlarımız cinayete kurban gidiyor. Ailedeki fiziksel ve psikolojik şiddet, çocuk eğitime de yansıyor ve çocuklarımız her geçen gün ailesinden, toplumundan uzaklaşıyor. Biz duygusunun yerini, her geçen gün “ben” duygusu almış durumda. “Biz” duygusu sorumluluk bilinciyle kazanıldığı için her geçen gün bu duygudan uzaklaşıyor. Karen Fogg’un istediği tam da böyle bir yapı. Sizlere, toplumumuzda birçok insanın ilgilendiği futbol dünyasından bir örnek verelim: Bizim futbolcularımız, aldıkları ücretler konusunda son derece profesyoneldir ama yetiştirme tarzları nedeniyle zihinsel olarak ve bilinç düzeyi bakımından ne yazık ki amatördürler.

Sorumluluk emek ister çünkü kendine yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapamazsın. Kendini düşündüğün kadar başkasını da düşünmek zorundasın. Bu özellik, insanı geliştirir ve aynı zamanda kişiyi özgür kılar. Çünkü ancak sorumlu olduğun ölçüde özgür olabilirsin. Bu nedenle sorumluluk, özgürlüktür.

HOŞGÖRÜ VE TEVAZU

Fatma Dilara ATAY

4. Sınıf Öğrencisi

“Benlik davasını bırak
Muhabbetten olma ırak
Sevgi ile dolsun yürek
Hoşgörülü olmaya bak. ”
Yunus Emre

Bugünler bizim, dünler rüzgârların, yarınlar herkesin. Senin yüreğin güzelse sözün de yolun da güzel olur. Kalp kırmadan, yargılamadan karşılıksız sevebilmek ve iyilik yapmak, egomuzu kontrol edebilmek, sevdiklerimizi artı ve eksileriyle kabul etmek...

Bir kalp taşımak incelik ister, empati ister. Yaşam tarzımız özgürlük ve güzellik olmalı ama biz yolumuzu kaybettik. Hızlı gelişme, makineleşme insanlığımızı yok etti. Eleştirmekten sevmenin lezzetine varamıyoruz, sevmeye vakit bile bulamıyoruz. Hayatımızda bunca renk, bunca güzellik varken gri olmak niye? Gökkuşağı olalım bence. Öz güvenle hadsizliğin arasındaki farkı ayırt edelim. Karşımızdaki insanı cevap verme niyetiyle değil, anlama niyetiyle dinleyelim. Sürekli kendimizden bahsetmeyelim, sadeliği ve mütevazılığı hayat tarzı olarak benimseyelim. Bağırmadan, gülümseyerek konuşalım. Her konuda haklı olmayabiliriz, hata yaptığımızı kabul edip özür dilemeyi bilmeliyiz. Başkalarının adına hâlâ utanırım ve yüzüm kızarır. Yürekten olsun, ta can evinden olsun söylediklerimiz. Nihayetinde ölümle kuşatılmış bir ömrün misafiriyiz hepimiz. Vicdanlarımızı iyilik ve güzellikle besleyip açgözlülük, hırs ve kibirden arınarak tevazu sahibi olmaya çalışalım, küçük büyük ayrımı yapmadan herkese hoşgörüyle yaklaşalım. Yüreklerimize bolca sevgi katıp, insan olmanın erdemini yaşayalım.

Mevlânâ’nın dediği gibi: “Öyle güzel ol ki söz söylediyse ne güzel söz desinler, söylemediyse ne güzel sükût.” Negatif bir zihin, pozitif bir hayat üretemeyeceğine göre karşımızda ne görmek istiyorsak öyle davranalım. Çünkü ömür, nasıl gördüğün değil; nasıl baktığındır. Herkes herkesi olduğu gibi kabul ederse sevgi her yerde iktidar olur.

SEVGİNİN IŞIĞI

Selahattin KARAKUZU

4. Sınıf Öğrencisi

“Sevgi doğadaki yaşayan tüm canlıları
yaşatma bilincidir. ”

Sevgi sözcüğü; içerik olarak insanın olmazsa olmazı olan, sevmeyi ve seilmeyi içeren bir ihtiyaç duygusunu ifade eder. Sevgi doğadaki yaşayan tüm canlıları yaşatma bilincidir. Her canlının anlayabildiği ve üzerinde uzlaştığı tek dildir. Var olmanın temelinde sevgi vardır. Sevgi, vicdanla yaşanması gereken bir duygudur. Nefsiyle yaşayanların sevgisi geçici ve kısa ömürlü olur. Sevgi karşılıksız vermektir; sevgi yaşatır, sevgisizlik öldürür. İçinde güven, saygı, dürüstlük vardır. Dahası insanı insan yapan bütün değerlerin birlikteliğini barındırır. İnsanda oluşturduğu bir enerji ve çekim gücü vardır. Kuş gibidir; özgürlüğü sever. “Biz” olunca sevgi yaşar, “ben” dendiği an sevgi ölür.

Yunus Emre bir sözünde şöyle der:

“Maharet, güzeli görebilmektir; sırrına erebilmektir. Cihan âlem herkes bilsin ki en büyük ibadet sevmektir.”

Bir başka deyişinde ise:

“Sevmek güzeldir, daha da güzeli birbirini sevmektir.” demiştir.

Dünyada en fazla üzerinde durulan kavram sevgidir. Bu dünyada sevgiyi yaşamadan göçüp gidene, gerçek anlamda zavallı denir, sevgisiz bir dünya ise adeta cehennemdir.

Sevgiyle kalın,

TRT SPOR SPOR ÜNİVERSİTEDE

İYİLİK VE HOŞGÖRÜ

Ayşe HELVACI

2. Sınıf Öğrencisi

“Sevgi + Saygı = İyilik + Hoşgörü ”

İyilik, karşı taraftan bir şey talep etmeden onun yararına yapılan bir eylemdir. Hoşgörü, kendi doğrumuz ne olursa olsun karşı tarafın penceresinden bakarak onun tüm doğrularına saygı göstermektir.

Bunlar insani, olması gereken duygulardır. Fakat temelinde sevgi ve saygı yoksa, altı boş kalır. İyilik ve hoşgörünün ana kaynağı sevgi ve saygıdır.

Sevgi ve saygı olmadan iyilik ve hoşgörü olmayacağına inanıyorum. Yaradılışın, evrenin, insan olmanın ve yaşamın amacı; sevgi ile beraberinde saygıdır. Sonuç olarak iyiliği ve hoşgörüyü getirir.

Yaradan, evreni ve bizi yaratmış; tüm yaşamımızdaki seçimleri ve bu seçimlerin sonuçlarını bize bırakmıştır. Biz de evrenin bir parçasıyız. Sevgi ve saygının ne olduğunu kavramadan insanlardan iyilik ve hoşgörü beklememiz yanlış olur. Önce kendimizi sevmeyi öğrenmeliyiz. İnsan kendisinde olmayan bir duyguyu başkasına aktaramaz.

Sevgi + Saygı = İyilik + Hoşgörü

ÖZ GÜVEN

Mehmet GÜRAY

2. Sınıf Öğrencisi

“Temeller ne kadar sağlamlsa, yapı o kadar dayanıklı olur.”

Öz güven, bireyin kendine olan inancını ve saygısını temsil eder. Kimi zaman bir çocuğun ilk adımlarında, kimi zamansa bir liderin milyonları etkileyen kararlarında karşımıza çıkar. Ancak bu kavramın derinliklerine indiğimizde, öz güvenin sadece bir tutum olmadığını; aksine yaşamın her alanında etkili bir güç kaynağı olduğunu görürüz. Bir bireyin öz güven sahibi olması, onun hayatta karşılaştığı zorluklarla başa çıkma becerisini doğrudan etkiler. Kendine güvenen insanlar, başarısızlığı bir son değil; bir öğrenme fırsatı olarak görür. Bu bakış açısı, onlara daha cesur adımlar atma ve hayatta daha farklı deneyimler yaşama şansı tanır. Oysa öz güvenden yoksun bireyler, hatalardan kaçma ve eleştirmeden uzak durma duygusuyla hareket eder. Bu durum, potansiyellerini sınırlamalarına ve daha az tatmin edici bir yaşam sürmelerine neden olabilir. Öz güven geliştirilebilen bir yetkinliktir. Ancak bu, bir gecede kazanılan bir özellik değildir. Kendine inanmakla küçük ama tutarlı adımlarla oluşur. Örneğin, bir hedef belirlemek ve o hedefe doğru ilerlemek, bireyin kendi kapasitesine duyduğu güveni artırabilir. Aynı zamanda bireyin kendi başarılarını fark etmesi ve bunları takdir etmesi, öz güven inşasında kritik bir rol oynar. Bunu bir bina yapmak gibi düşünün, temeller ne kadar sağlamlsa yapı o kadar dayanıklı olur. Öz güven inşa etmek için küçük adımları benimsemek kadar, başarısızlıkları doğru bir şekilde değerlendirmek de önemlidir. Her başarısızlık, bir sonraki deneme için bir bilgi kaynağıdır. Bu yüzden birey, kendine karşı nazık olmalı ve ilerlemenin süreklilik gerektirdiğini unutmamalıdır. Toplumun öz güven üzerindeki etkisini de göz ardı etmemek gerekir. Aile, okul ve çalışma ortamı gibi sosyal yapılar; bireyin kendini değerli hissetmesi veya tam tersi yetersiz görmesi üzerinde belirleyicidir. Çocuklukta verilen destekleyici mesajlar, bireyin ileriki yaşamında öz güven seviyesini şekillendirebilir. Aynı şekilde iş ortamındaki yapıcı geri bildirimler, bireyin kendine olan inancını artırır. Sosyal ilişkilerde sağlanan destek ve anlayış, bireyin kendini güvende hissetmesini sağlayarak öz güven gelişimini hızlandırır. Olumlu bir sosyal çevre, bireyin hem kendine olan inancını pekiştirir hem de potansiyelini gerçekleştirmesi için onu motive eder. Öte yandan öz güvenin aşırıya kaçtığı durumlarda kibirle karıştırılabileceğini unutmamak gerekir. Dengeli bir öz güven hem bireyin hem de etkileşimde bulunduğu kişilerin yararına olur. Kibir, bireyi diğer insanlardan uzaklaştırarak empatiyi azaltırken sağlıklı bir öz güven, başkalarına ilham veren bir liderlik özelliğidir. Empati ve sağduyuyla harmanlanmış bir öz güven, çevrede olumlu bir etki yaratır. Bu tür bir öz güven, bireyin hem kişisel ilişkilerinde hem de profesyonel hayatında daha sağlam temeller üzerinde ilerlemesini sağlar.

Sonuç olarak öz güven yaşamın her alanında gereklidir ancak bu, dikkatle beslenmesi gereken bir özellik olarak ele alınmalıdır. Kendimize inanmak ve potansiyelimize değer vermek, hayatta hem başarıya hem de mutluluğa ulaşmanın temel yollarından biridir. Çünkü öz güven, hayatta karşımıza çıkan kilitli kapıların anahtarıdır. Bu anahtarı elinde bulunduran birey, kendi hayatının mimarı olur.

Öz güvenli bir birey, çevresine de güven aşılar ve toplumun daha sağlam bir yapı oluşturmasına katkıda bulunur. Öz güvenin sadece bireysel değil, toplumsal bir önemi de vardır. Öz güven sahibi bireyler, daha yapıcı bir toplum oluşturulmasında kilit rol oynar. Bir toplumun refah seviyesi, bireylerinin kendine güvenme düzeyiyle doğrudan ilişkilidir. Öz güvenli bireyler, yeniliklere açık, sorunlara çözüm odaklı yaklaşan ve topluma değer katmayı amaçlayan bireylerdir. Dolayısıyla öz güven, yalnızca kişisel gelişim için değil, toplumsal ilerleme için de vazgeçilmez bir unsurdur. Aynı zamanda, öz güven bireyin duygusal sağlığı üzerinde de büyük bir etkiye sahiptir. Kendine güvenen bireyler, stres ve kaygıyla baş etmede daha başarılıdır. Zorlu durumlarla karşılaştıklarında olumlu bir bakış açısını koruyarak çözüm odaklı bir yaklaşım benimseyebilirler. Bu da onların yaşam kalitesini artırır. Düşük öz güven ise genellikle bireyin kendini değersiz hissetmesine, kaygı ve depresyon gibi olumsuz duygusaldurumlara yol açabilir. Bu nedenle öz güvenin geliştirilmesi, bireyin hem ruhsal hem de fiziksel sağlığı için kritik bir öneme sahiptir.

Son olarak öz güven bireyin yaratıcı potansiyelini ortaya çıkarmada anahtar bir rol oynar. Kendine inanan bir kişi, fikirlerini ifade etmekten çekinmez ve yenilikçi çözümler geliştirme konusunda cesur adımlar atar. Öz güven, bireyi sınırlarının ötesine geçmeye teşvik eder ve hayal gücünü serbest bırakır. Bu da bireyin hem kendi hayatında hem de içinde bulunduğu toplulukta fark yaratmasını sağlar. Öz güvenin bu yönü, bireysel başarıyı toplumsal ilerlemeyle birleştiren bir köprü görevi görür. Öz güvenin bir diğer önemli yönü de bireyler arası ilişkilerdeki rolüdür. Kendine güvenen bireyler, daha sağlıklı ve dengeli ilişkiler kurabilir. Öz güven eksikliği, bireylerin ilişkilerinde sürekli onay arama ya da çatışmalardan kaçınma gibi davranışlara yol açabilir. Ancak öz güvenli bireyler; açık iletişim kurabilen, sınırlarını belirleyebilen ve karşılıklı saygıya dayalı ilişkiler geliştirebilen kişilerdir. Bu durum hem bireyin yaşam kalitesini artırır hem de çevresindekilerle daha derin ve anlamlı bağlar kurmasını sağlar.

TAZELENME SERGİSİ

ÖZ GÜVEN

Z. Dicle YAZIBAKAN

4. Sınıf Öğrencisi

“Neden bazıları isteklerine ulaşırken, bazıları ulaşamıyor? ”

Bu dünya, güzel dünya. Herkesin başarmak, mutlu olmak istediği dünya. Hayallerini gerçekleştirmek istediği dünya. Bu uğurda enerji harcadıkları, çaba sarf ettikleri, zorlukları engelleri aşmak için mücadele ettikleri dünya. Peki, neden bazıları isteklerine ulaşırken bazıları ulaşamıyor? Bunun birçok sebebi vardır. Bunların başında da öz güven gelir. Öz güven, insanı harekete geçiren temel faktördür. Bireyin kendini yeterli görmesidir. İnsanın duygu, düşünce ve yeteneklerine güvenerek verdiği kararların arkasında durmasıdır.

Şimdi önemli bir soruyla karşı karşıyayız: Bireyin öz güveni nasıl oluşur? Öz güven, bireye sonradan kazandırılan bir özellik değildir; birey bebeklik çağında öz güven kazanmaya başlar. Ebeveynlerin sevgi göstermesi ve temel ihtiyaçları karşılamasıyla huzurlu ve güvenli bir ortam oluşturulur; böylece öz güvenin temelleri atılmış olur. Ebeveynlerin çocuk yetiştirme konusunda eğitilmiş olması şarttır. Hatta devletin, evlilik öncesi çocuk gelişimi programlarını zorunlu hâle getirmesi gerekir. Bilinçli ebeveynler, öz güvenli çocuk yetiştirmenin en önemli teminatıdır. Onlar, bebeklikten çocukluğun her aşamasına kadar bir çocuğa nasıl davranmaları gerektiğini bilirler. Çocuklarını koşulsuz sever, değer verir, dinler; onları kimseyle kıyaslamaz ve fikirlerini önemserler. Çocuklarının kendi kararlarını almalarına yardımcı olur, onlara sorumluluk verirler. Ebeveynler korumak değil, kollamak görevini üstlenirler. Çocuklarına hiçbir zaman “Yapamazsın, beceremezsin.” gibi olumsuz geri bildirimlerde bulunmazlar. Aksi durumlarda çocuk içine kapanır ve öz güveni gelişmez. Bu yaklaşımla yetişen bireyler; mutlu, ne istediklerini bilen, mücadeleci, kararlarının arkasında duran, hatalarından ders alan, eleştiriye açık ve empati sahibi olurlar. Fiziksel ve ruhsal açıdan sağlıklı; özetle öz güvenli insanlar yetişir. Bu insanlar gelişmiş bir toplumun teminatıdır. Toplum, onların varlığıyla gelişir; refaha erer ve güvenli, huzurlu bir ülke ortaya çıkar.

DÜRÜSTLÜK

Hilmiye ŞENLİ

2. Sınıf Öğrencisi

“Ya olduğun gibi görün ya da
göründüğün gibi ol. ”
Mevlana

Nedir dürüstlük?

Hem sözlerimiz hem de davranışlarımızla doğru ve adil olmak değil midir?

Öncelikle kişi kendisine karşı dürüst olmalı, duygularını açıkça belli etmeli, karşısındaki insanla empati kurabilmeli. Bu iletişimin en önemli unsurlarından biridir.

Özel yaşamında dürüst olmalı insan. Bu da karşılıklı güven ve saygıyı beraberinde getirecektir.

Aile hayatında dürüst olmalı insan. Anne babanın çocuğuna, çocuğun anne babaya olan dürüst tavrı güveni de beraberinde getirdiği için ilişkiler sağlıklı ilerleyecek, ailede kazanılan bu alışkanlık toplumsal alana da yansıyacaktır.

İş hayatında dürüst olmalı insan. Amir ise memuruna adil davrandığında, memur ise amirine ve işine karşı sorumluluk duyduğunda çalışma hayatında başarılı ve güvenilir bir kariyer inşa edilir.

Sosyal hayatında dürüst olmalı insan. Bu durum ona itibar kazandıracağı gibi güvenilirlik de sağlayacaktır. Sosyal bağlar güçlenecek, adil ve tutarlı davranışlar aracılığıyla çevresinde saygı uyandıracaktır.

Toplumsal hayatta toplumsal bütünlüğün sağlanması açısından da önemlidir dürüstlük. Bireylerin birbirinin dürüstlüğünden emin olmadığı durumlarda toplumun bir araya gelip bütünleşmesi de zor olacaktır.

Mevlânâ ne güzel söylemiş: “Ya olduğun gibi görün ya da göründüğün gibi ol.”

ÖZ GÜVEN: KENDİNE İNANMANIN SİHİRLİ ANAHTARI!

Çiğdem İYİAKSU

4. Sınıf Öğrencisi

“Özgüven güzel bir şeydir ancak fazlası
kibir doğurur. ”

Hayatın her alanında karşımıza çıkan bazen yükselen bazen de alçalan bir kavram var: Öz güven! Öz güveni, bir insanın kendisine, yeteneklerine ve kararlarına duyduğu inanç şeklinde ifade edebiliriz. Kendisine güvenen kişi zorluklar karşısında yılmaz, hedeflerine ulaşmak için azimle çalışır ve kendisini ifade etmekten çekinmez. Tıpkı bir tohumun filizlenip büyüyebileceğine inanması gibi öz güven de insanın potansiyeline inanmasıdır. Peki bunun tersi? İşte o: Öz güven eksikliği! Hayatımızı olumsuz yönde etkileyen bir gölgedir. Bu gölge, yeni şeyler denemekten bizi alıkoyar. Sosyal ilişkilerimizi, başarıımızı engeller. Öz güveni düşük birey sürekli olarak kendini eleştirir. Başkalarının ne düşündüğünü hep ön plana alır, hata yapmaktan korkar, potansiyelini kullanamaz ve mutsuzluğa sürüklenir. Neyse ki öz güven doğuştan gelen bir özellik değildir. Tıpkı bir kas gibi düzenli egzersizlerle güçlendirilebilir. Güçlü yönlerimizi tanımamız, zayıf yönlerimizi keşfetmemiz, kendimizi olduğumuz gibi kabullenmemiz, kusurlarımızla barışmamız, küçük de olsa başarılarımızın farkına vararak keyif almamız, bunun devamının gelebileceğine inanmamız, deneyimlerimizden ders çıkartmamız öz güvenin güçlendirilmesi için yapabileceklerimizin bir kısmıdır. Bu arada, aman dikkat! Öz güven güzel bir şeydir ancak fazlası kibir doğurur. Hatalarını kabul etmek istemeyen, kendini herkesten üstün gören, başkalarını dinlemeyen bir insan olmak istemezsiniz değil mi? İsterseniz sonucunu da söyleyeyim: Kocaman bir yalnızlık! Ne kadar bilgili ne kadar dolu bir insan olsanız da öz güveninizi dengede tutamıyorsanız o ölçüde yalnızsınız demektir. Unutmayın; öz güven bir yolculuktur, bir varış noktası değildir. Kendinize inanın, potansiyelinizi geliştirip güvenin ve adım adım ilerleyin ki öz güvenin sihirli anahtarıyla hayatın kapıları size ardına kadar açılsın.

SAYGI NEZDİNDE

Mehmet GÜRAY

2. Sınıf Öğrencisi

“Bazen saygı, küçük bir davranışla büyük anlamlar taşır.”

Bazı kelimeler vardır; anlamı ilk bakışta sade görünür ama yaşamın en derin noktalarına dokunur. Günlük hayatta sıkça duyarız onları; bazen alışkanlıkla kullanılır, bazen de fark etmeden kullanmayı ihmal ederiz. “Saygı” da işte bu kelimelerden biridir. İlk kez okul sıralarında, bir öğretmenimizin uyarısıyla ya da bir büyüğün öğüdüyle karşımıza çıkar. Çocukken büyüklerin sözünü kesmemek, yüksek sesle konuşmamak ya da otobüste yaşlılara yer vermek öğütleriyle tanımaya başlarız onu. Ancak zaman geçtikçe, büyüdükçe, insanlar ve fikirler çeşitlendikçe saygının sadece kurallardan ibaret olmadığını, aslında çok daha derin, çok daha kapsayıcı olduğunu anlarız.

Saygı, bir insanın yalnızca sözlerini değil; sessizliğini de anlamaya çalışmaktır. Farklı fikirlere katılmasak bile onları dinlemek, bir başkasının varoluşunu yargılamadan kabul edebilmek, onun yaşam tarzına veya inancına müdahale etmemek, ona dur dememektir. Fransız düşünür Voltaire’in “Sizinle aynı fikirde değilim ama fikrinizi söyleme hakkınızı sonuna kadar savunurum.” sözü, bu anlayışı belki de en iyi şekilde özetler. Saygı, empatiyle iç içe geçmiş bir değerdir; insanı insan yapan özelliklerin başında gelir. Saygı olmayan yerde sevgi, adalet ve huzur da kalıcı olamaz.

Toplumsal yaşamda saygı, birlikte yaşamının olmazsa olmaz koşuludur. İnsanlar arasında güven ortamının oluşması, farklılıkların tehdit olarak değil; zenginlik olarak görülmesi, dünyadaki savaş ve çatışmaların barışçıl hâle gelmesi hep saygılı tutumlarla mümkündür. Ne yazık ki modern dünyada saygı, kimi zaman unutulmakta ya da yanlış anlaşılmaktadır. Özellikle dijital iletişim araçlarının yaygınlaşmasıyla birlikte bireyler, karşısındakini insanlıktan çok bir ekranın ardındaki isim olarak görmeye başlamış; saygının yerini tahammülsüzlük ve öfke almıştır. Hâlbuki insan karşısındakine bakarak, onu dinleyerek ve hisleriyle bağ kurar. Göz göze gelmedikçe aradaki bağ anlamını yitirir.

Saygı yalnızca başkalarına değil, kendimize de gösterilmesi gereken bir davranıştır. Kendi düşüncemize, emeğimize, bedenimize saygı duymadan başkalarına da saygı gösteremeyiz. Bir düşünür şöyle der: “Kendini olduğu gibi kabul eden bir insan, değişmeye başlar.” Kendine saygı duyan bir kişi hem kişisel gelişimi için çabalar hem de çevresine karşı daha duyarlı olur. Çünkü kendine saygı duymak, kişinin iç huzurunun ve öz saygısının temelini oluşturur.

Saygı, yalnızca bireyler arasında değil; insan ile doğa arasındaki ilişkide de büyük önem taşır. Doğaya, hayvanlara, suya, toprağa gösterilen saygı; gelecek kuşaklara bırakılacak temiz ve yaşanabilir bir dünyanın da teminatıdır. Doğayı hor gören toplumlar, zamanla kendi varlıklarını da tehdit eder hâle gelirler. Bu yüzden çevreye duyulan saygı, aslında yaşama duyulan saygının bir yansımasıdır.

Saygı, aynı zamanda eğitimle doğrudan bağlantılıdır. Çocuklarımıza küçük yaşlardan itibaren bu değeri kazandırmak, onların yalnızca akademik başarıyı değil; iyi bir insan olmayı da öğrenmesini sağlar. Saygılı bireyler; kendine güvenen, başkasının hakkını gözeten, farklılıklara saygı duyan bireylerdir. Eğitimciler, ebeveynler ve toplumun tüm bireyleri; çocuklara yalnızca bilgi değil, değer kazandırmakla da yükümlüdür.

Bazen saygı, küçük bir davranışla büyük anlamlar taşır. Bir öğretmeni ayakta karşılamak, bir temizlik görevlisine gülümsemek, kapıdan çıkarken arkamızdakine kapıyı tutmak... Bunlar basit gibi görünse de karşıdaki kişiye “Seni önemsiyorum, buradasın ve değerlisin” demektir. İşte bu nedenle saygı, görünmeyen ama hissedilen bir değer olarak yaşamın her anına anlam katar.

Belki de hayatın en büyük öğretmeni zamandır. Yıllar geçtikçe anlarız ki insanlar sayesinde neye sahip olduğumuzun hiç önemi yok, asıl önemli olan insanların bize hangi duyguları yaşattıkları. Biz yıllarca o duyguları hatırlarız. Küçük bir davranış ya da küçük bir iyilik, karşımızdakinin kalbinde iz bırakabilir. Ve o iz, çoğu zaman saygının izleridir. Albert Einstein’ın dediği gibi: “Saygı, zekânın sessizliğidir.” Gerçek bilgelik, başkalarının fikirlerine ve varlığına duyulan derin bir anlayışla beslenir.

Sonuç olarak saygı sadece bir davranış biçimi değil, insan olmanın özüdür. Saygı varsa sevgi vardır, sevgi varsa barış vardır. Birbirimize duyduğumuz saygı, aslında bizim ortak insanlık paydamızı oluşturur. Farklı fikirler, inançlar ve yaşam biçimleri arasında saygıyı temel alarak kurulacak bir köprü, insanları birbirine daha da yakınlaştırır. Ne yazık ki saygı çoğu zaman unutulur ya da göz ardı edilir. Bu, sadece bireyler arası ilişkilerde değil; toplumsal düzenin sağlanmasında da ciddi sorunlar yaratır. Çünkü saygıyı kaybettiğimizde birbirimizi anlamaktan, dinlemekten ve çözüm üretmekten uzaklaşırız.

Saygı görmek isteyen, önce saygı göstermelidir. Kendi içimizde saygıyı besleyerek başkalarına da bu duyguyu aşılayabiliriz. Birbirimize gösterdiğimiz saygı, yalnızca güzel bir yaşam sürmemizi sağlamakla kalmaz, aynı zamanda dünyayı daha adil, daha barışçıl ve daha yaşanabilir bir yer hâline getirir. Bu yüzden, hayatımıza saygıyı bir felsefe olarak kabul ederek her güne, yaşadığımız her ana göre şekillendirmeliyiz. Her küçük hareketin, her küçük jestin, karşımızdaki kişiye duyduğumuz saygıyı ifade etmenin güçlü bir yolu olduğunu unutmamalıyız. Unutmayalım ki insan karşısındakine duyduğu saygı ölçüsünde değer kazanır.

TAZELENME ORATORYO

İYİ NİYET

Ö. Turgay OYLUMLU

2. Sınıf Öğrencisi

“Tecrübe, iyi ya da kötü, yaşadıklarımızın toplamıdır.”

Cehennem yolları iyi niyet taşlarıyla döşeniyor. Ne kadar acı, değil mi? Tecrübe, iyi ya da kötü, yaşadıklarımızın toplamıdır. İyi niyetle yapılan iyiliklerin ve yardımların karşılığında ise çoğu zaman takdir edilmeyiz. Çünkü iyilik yaptığımız bireyler tarafından bu yapılanlar, sanki yapılması mecbur olan şeylermiş gibi algılanır ve hatta az bile olduğu düşünülür. Çoğu zaman “Yapmışsan ne olmuş, elbette yapmalısın, buna mecbursun.” anlayışıyla karşılaşmak insanı üzer. Bu durum da insanın kendi içinde “Yanlış kimdeydi, hata neredeydi?” gibi sorgulamalara başlamasına neden olur.

Toplumumuz hâlâ feodal seviyeyi atlayıp gelişmiş toplum düzeyine çıkmaya çalışsa da bu uzun bir süreçtir. Ekonomik ve kültürel yozlaşmadan kurtulmadan sınıf atlamamın gerçekleşmeyeceğini anlayamıyoruz. Emperyalist güçlerin bizim gibi gelişmekte olan ülkeleri ele geçirmek için uyguladığı en büyük planın başlangıcı, toplumun kültürel değerlerini yok etmektir. Esnafların dükkanının kapısını kilitmeden namaza gittiği, kendi müşterisini sifatah yapmamış komşu esnafa yönlendirdiği, değil apartmana sokağa yeni taşınan komşuya “Hoş geldin!” diyerek yemeklerin taşındığı, maddi durumu uygun olmayan akrabanın, arkadaşın “Bize yemeğe geliyorsun, Allah ne veriyse yeriz.” diye davet edildiği; yeni ev, dükkan veya araba alan kardeşine sanki kendin almış gibi sevinip en güzel hayırlı olsun hediyesinin alındığı, kardeşlerin birbirini maddi olarak desteklediği, çocukları için kendi sosyal hayatından kısıtlamalar yapıp, birikimler yaparak, onun yaşam kalitesini artırmaya çalışılan ebeveynlerin olduğu bir yaşam biçiminden uzaklaşmamıza neden olundu. Dürüstlüğün ve iyi niyetin aptallık, hoşgörünün ise saflık olarak algılandığı bir toplum haline getirildik. Bu kültürel yozlaşmadan en çok etkilenenler ise kendi kültürünü özümsememiş, gelenek, görenekleri sorgusuz kabul etmiş, eğitim seviyesi düşük, ekonomik gücü ve hayat tecrübesi olmayan, kültürel olgunlaşmasını tamamlamamış gençlerdir.

İçimizdeki feodal düşünceler iyiliğe, iyi niyete, hoşgörüye maalesef mesafeli yaklaşmakta ve bunları birer çıkar olgusu olarak görmektedir.

Bu yüzdendir ki iyi niyetli insanlar hayal kırıklığı yaşamakta ve insanlara karşı daha tepkili davranmak zorunda kalmaktadır.

Bence burada önemli olan iyi niyettir, iyilik ise insani bir davranıştır. Ancak dikkat edilmesi gereken; çevremizdeki olayları ve kişileri, yaşananlar karşısında verdikleri tepkiler üzerinden tecrübelerimizle doğru biçimde tahlil edebilmektir. Böylece bizden maddi ve manevi anlamda bir şeyler almaya çalışanlardan uzak durup bizi üzmeyecek insanları arayıp bulabiliriz. Bizler iç huzurumuz için toplumumuza yüklenilmeyen, iyi niyet taşlarıyla döşenmiş bir yolda yürümeye çalışmalıyız.

SORUMLULUK

Mehmet GÜRAY

2. Sınıf Öğrencisi

“Çocukluk döneminde aile tarafından bireye verilen görevler ve sorumluluklar, ilerleyen yıllarda bilinçli bir yetişkin olmasını sağlar. ”

Sorumluluk, bireyin kendi yaşamı ve çevresiyle ilgili görev ve yükümlülüklerini yerine getirme bilincidir. İnsan; sosyal bir varlıktır ve toplum içinde yaşarken belirli kurallara, ahlaki değerlere ve yasal çerçevelere uymak zorundadır. Bu çerçevede sorumluluk, kişinin hem kendi hayatını düzene sokmasını hem de başkalarının haklarına saygı göstermesini sağlar. Sorumluluk sahibi bireyler; kendilerine ve çevrelerine karşı duyarlı, bilinçli ve güvenilir kişiler olarak toplum içinde saygın bir yer edinirler.

Sorumluluk kavramı birçok farklı boyutta ele alınabilir. Öncelikle bireyin kendine karşı sorumluluğu vardır. Kendi sağlığını korumak, kişisel gelişimini sağlamak, duygusal ve zihinsel açıdan sağlıklı bir yaşam sürmek, bireyin temel sorumlulukları arasındadır. Örneğin sağlıklı beslenmek, düzenli uyumak, öğrenmeye açık olmak ve zamanını verimli kullanmak kişinin kendine karşı sorumlulukları arasındadır. Bu sorumluluklar yerine getirilmediğinde kişi hem fiziksel hem de ruhsal anlamda sorunlar yaşayabilir. Bunun yanı sıra bireyin ailesine karşı sorumlulukları da oldukça önemlidir. Aile; bireyin yetiştiği, değerlerini öğrendiği ve sevgi bağlarını kurduğu ilk sosyal çevredir. Bir birey olarak aile içinde saygılı olmak, ebeveynlerine ve kardeşlerine destek olmak ve ilişkilerine katkıda bulunmak gibi görevler; aile içindeki sorumluluklar arasında yer alır. Aile içinde sorumluluk bilincine sahip bireyler, sağlıklı ilişkiler kurar ve aile bağlarını güçlendirir. Topluma karşı sorumluluk ise bireyin yaşadığı çevreye duyarlı olmasını gerektirir. Bir insan yalnızca kendi hayatını değil, içinde bulunduğu toplumun refahını da düşünmelidir. Bireyin sorumluluk bilinci, çevreye duyarlılığı, çevresel temizliğin sağlanması ve toplumsal kurallara uyma gibi sosyal görevlerini de kapsar. Ayrıca toplumdaki hakların ve hürriyetlerin korunması için her bireyin üzerine düşen görevleri yerine getirmesi gerekmektedir. Bireyler toplumsal sorumluluk bilincine sahip olmazsa düzen ve huzur bozulur, insanlar arasında güven sarsılır. Sorumluluk duygusunun gelişmesi, bireyin küçük yaşlardan itibaren kazandığı alışkanlıklarla mümkündür. Çocukluk döneminde aile tarafından bireye verilen görevler ve sorumluluklar, ilerleyen yıllarda bilinçli bir yetişkin olmasını sağlar. Örneğin bir çocuğa odasını toplama görevi verildiğinde bu küçük sorumluluk, zamanla düzenli ve disiplinli olmayı öğrenmesine yardımcı olur. Eğitim hayatında verilen ödevler ve projeler de bireyin zaman yönetimi yapmasını ve görev bilincini geliştirmesini sağlar. Sorumluluk sadece bireysel değil, aynı zamanda meslekî hayatın da temel taşlarından biridir. İş yerinde görevlerini zamanında ve eksiksiz yerine getiren bir çalışan hem kendisine hem de iş arkadaşlarına karşı sorumluluğunu yerine getiriyor demektir. Sorumluluk sahibi çalışanlar, iş hayatında daha başarılı olurken aynı zamanda güvenilir bir izlenim bırakırlar. İş dünyasında başarının ve saygınlığın anahtarı da büyük ölçüde sorumluluk duygusuna bağlıdır.

Sonuç olarak sorumluluk bireyin hayatını anlamlı ve düzenli hâle getiren en önemli değerlerden biridir.

Kendine, ailesine, topluma ve iş hayatına karşı sorumluluklarını yerine getiren bireyler hem kişisel hem de toplumsal anlamda mutlu ve başarılı olurlar. Sorumluluk bilinci, bireyin yaşamı boyunca kendisini geliştirmesine, başkalarına katkı sağlamasına ve daha iyi bir dünya oluşturmaya yardımcı olur. Bu nedenle sorumluluk duygusunun erken yaşlardan itibaren kazanılması ve hayatımızın her alanında uygulanması büyük önem taşır.

VATANSEVERLİK

Güneş DEDEOĞLU

2. Sınıf Öğrencisi

“Şehitlerimizin dökülen kanlarına karşılık, bu topraklara var gücümüzle sahip çıkmayı; bir karışını, bir parçasını bile vermemeyi görev bildik.”

Düşününce gurur duyuyorum kendimle, kardeşlerimle, ailemle, atalarımle... Beni bu duygularla büyütüp yetiştiren babamla...

O, Çanakkale’nin Gelibolu ilçesinde doğup büyüyen savaş sonrası binbir zorlukla Edirne Lisesine giden, akabinde senelerce bu ülkeye iyi bir Türk askeri ve hukukçu olarak hizmet eden bir vatansever...

Başka türlü olmamız beklenemez. Defalarca Çanakkale Şehitliği’ne gidip mezar taşlarına bakan biz, onun evlatlarıyız. İliklerimize kadar işleyen vatan sevgisiyle büyüdük. Şehitlerimizin dökülen kanlarına karşılık, bu topraklara var gücümüzle sahip çıkmayı; bir karışını, bir parçasını bile vermemeyi görev bildik. Bu duygularla büyüyen bizler, çocuklarımızı da böyle büyüttük. Hepsi birer vatansever.

İnsan vatanı için her şeyinden vazgeçer. Bu kutsal emaneti ölünceye dek savunmak ve korumak, tüm inancımızla son nefesimize kadar bu mücadeleyi sürdürmek ve bu yüce duyguyu gelecek nesillere aşılama dışında başka bir amacımız ve başka bir ödevimiz yok.

Ne mutlu Türküm diyene! Saygı, sevgi ve minnetle...

SEVGİ VE SAYGI

Rahime TÜRKOĞLU

2. Sınıf Öğrencisi

“Ben, sevginin öğrenilebilir bir duygu olduğuna ve bu öğrenmenin anne karnında başladığına inanıyorum. ”

“Sevgi bir çiçekse, saygı onu koruyan saksıdır. Çiçek solmaya başlamışsa dikkat edin; saksı çatlamıştır.” demiş psikanalist, sosyolog ve filozof Erich Fromm.

Ben, sevginin öğrenilebilir bir duygu olduğuna ve bu öğrenmenin anne karnında başladığına inanıyorum. Sevgi; sıcaklığı, şefkati, huzuru ve birçok güzel duyguyu annesinin sesiyle birleştirerek bir bebeği doğacağı o hiç tanımadığı ortama hazırlamaz mı? Ağlayarak doğan bir bebek annesinin kucağına verildiğinde sakinleşir ve susar değil mi? Sonraki yaşamında annesinin eşliğinde tanıştığı her şey onun için sevgiyle sunulan güzellikler olarak eklenir birbirine. Tanıştığı insanlar, kuşlar, böcekler, çiçekler ve dünyanın sunduğu her nimet saygı duygusunu getirir beraberinde.

Psikologların da dediği gibi çocuklukta pekişen bu iki duygu, yaşamı boyunca bireyin yol göstericisidir. Aynı zamanda toplumun refahı için oldukça önemlidir diye düşünüyorum. Andımızda da olduğu gibi: Küçüklerimizi sevmek, büyüklerimizi saymak dillere pelesenk olmuş ne güzel bir mesajdır.

Saygı, aynı fikirde olunmasa bile farklı düşüncelere sahip insanların birbirine göstermesi gereken değeri ifade eder. Aile ve okul bir bireyin toplumda saygılı tavırlar sergilemesini sağlayan en önemli kurumlardır. Saygılı bireylerden oluşan bir toplum da her zaman gelişir ve ilerler.

Ulu önderimiz Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün dediği gibi: “Saygı, düzenin anahtarıdır.”

HOŞGÖRÜ VE İYİLİK

Tuncay ALAS

2. Sınıf Öğrencisi

“Hoşgörü haddini bilerek sürdürülen yaşam biçimidir.”

Hoşgörü bir vurdumduymazlık değildir, görmezlikten gelmek hiç değildir. Hoşgörü kendini bilmektir. Hoşgörü haddini bilmektir. Hoşgörü haddini bilerek sürdürülen yaşam biçimidir. Hoşgörü bir anlayıştır, anlayışlı olmanın adıdır, sevginin yoludur. Hataları düzeltebilmektir. Anlayıştır. Hoşgörü; çağın getirdiği sorunların, açgözlülüğün, doyumsuzluğun, sevgi yoksunluğunun, güvensizliğin çaresi olabilecek bir anlayış tarzıdır; kısaca insanın özüdür.

Birisine iyilik yapmak istediğiniz zaman o kişinin iyiliğe layık olup olmadığına bakmayın. Eğer zor durumdaysa ona yardım edin. Bütün çalışma ve araştırmalarınız, insanlığın refahı için olmalıdır.

Herkese kardeşinizmiş gibi davranmalısınız. Başkaları sizlerle konuşsa da konuşmasa da onları kendi kardeşinizmiş gibi düşünün. Yaşamın her adımında bunları uygulayabildiğinizde sevgi kalbinizde büyüyecektir. Düşmanlarınız olabilir. Onların sizden nefret ettiğini düşünürsünüz. Onları düşmanınız olarak görmeyin. Onlardan nefret etmeyin. Bunun yerine her nerede karşılaşırsanız onlarla sevgi diliyle konuşun ve şunu sorun: “Nasılsın kardeşim?” Onların düşmanlık duyguları bir anda yenilgiye uğrayacaktır. Sizden hoşlanmama duyguları yok olacak ve kalplerinden sevgi fışkıracaktır. Doğal olarak arkadaş olacaksınız. Kalbinizi sevgi işgal ettiğinde kıskançlık, öfke vb. içeri giremez. Mutlak huzuru elde edersiniz.

İyilik hiçbir zaman boşa gitmeyen tek yatırımdır. İyiliği düşünmek bizi cesaretle yaşatır. Milletlerin gelenekleri farklıdır fakat iyilik her yerde birdir. Menfaat karşılığı yapılan iyilik, iyilik değildir. İyilik sebep sonuç zincirinin dışındadır. İyiliği, hiçbir şahsi menfaat gözetmeden sırf iyilik olsun diye yapmalı.

İYİLİK VE HOŞGÖRÜ

Nurcan KALAN

2. Sınıf Öğrencisi

“Misafir olduğumuz bu dünyada neleri başarabiliriz?”

İyiliksever ve hoşgörülü birer birey olursak misafir olduğumuz bu dünyada neleri başarabiliriz?

Cinayetle sonuçlanan anlamsız sokak kavgalarını, kadın cinayetlerini, tacizleri, tecavüzleri, doğal yaşamından koparıp evcilleştirip bakmakla yükümlü olduğumuz evcil dostlarımıza uygulanan işkenceleri ve itlafları, daha saymakla bitiremeyeceğimiz birçok sorunu bir nebze de olsa önleyebiliriz.

Bunların her biri içinde yaşadığımız dünyanın en aktüel konuları ve bizim içimizi acıtıyor. Sevgi, hoşgörü, anlayış gibi insanca duygulara sahip olabilmek umuduyla!

KAHVVALTI BULUŞMASI

KENDİNE GÜVEN Kİ KENDİN OLASIN

Belkıs ESEN ÖZKAN

4. Sınıf Öğrencisi

“Kendine güven en çok var olması
gereken duygudur.”

Özümüzde var olan, zaman zaman yitirdiğimiz ama kaynağına döndüğümüzde geri kazanabildiğimiz bir duygu öz güven. Bebekler doğduklarında ve yaşamın içinde yol almaya başladıklarında önce annelerine güvenirler. Sonra gün geçtikçe babalarına, kardeşlerine, biraz daha büyüdüklerinde, yakın arkadaşlarına güven duyarlar. Sonra bir şeyler olur. Hani, o güvendikleri dağlara karlar yağar ya. Bir bakmışlar ki aslında sadece ve ancak kendilerine güvendiklerinde ayakta durabiliyorlar. O halde öz güven yani kendine güven en çok var olması gereken duygudur. Ben de bir yazı yazmak ve 60+ Tazelenme Üniversitesi yazarları kervanına katılmak istedim. Sonra “İyi de aklıma bir şey gelmiyor, ne yazacağım? Yazayım deyince de olmuyor ki...” diye düşünerek tam da vazgeçiyordum ki “Sen al kalemi eline, başla yazmaya, gerisi gelir.” dedi iç sesim. Sanırım bu bir öz güven göstergesi. Kendimize olan güvenimiz, bizi bazen içimizden gelenleri yapma konusunda yönlendiriyor. Ben yazıma başlarken kendime “Yazarsın!” derken ufak tefek yazılarımdan aldığım beğenilerin beni teşvik ettiğini fark ettim.

Eminim, hepimizin kendimize yönelip kendimizi keşfetme yolculuğuna çıkma kararı aldığımızda gözlemleyeceğimiz pek çok olumlu yönümüz vardır. Bu olumlu yanlarımız, öz güvenimizi harekete geçirecektir. Bazen duygularımız değişir: “Olmaz, yapamam!” diye düşünürüz ya işte o zamanlarda yapabildiklerimizi hatırlayarak kendimize yol açabiliriz. İnsan denilen muhteşem bir varlık, muhteşem bir beyin yapısına sahip. Birçok bilinmezi, olmaz denilen problemleri çözebilmemiz, çok karmaşık durumların içinden çıkabilmemiz hep beynimizin sınırsız çözümler üretebilmesiyle mümkün oluyor. Başarılı olan insanları gözlemlediğimizde çalışkanlıklarının ve deneyimlerinin yanında öz güvenlerinin de çok yüksek olduğunu fark ederiz. Öte yandan pek çok çalışması ve ürettiği projeler olmasına rağmen birçok kişinin öz güven eksikliği, ne kadar emek verseler de hayattaki başarılarını ortaya koyamamalarına neden olmaktadır. O hâlde öncelikle kendimizi iyi tanımalı, neleri başarabileceğimizi, nerelerde sorunlar yaşayabileceğimizi çok güzel analiz etmeli ve eksikliklerimizi tamamlayarak öz güvenimizi desteklemeliyiz ki başarı bizimle olsun. Bunun yanında kişisel bakımımıza, sağlığımıza, dış görünüşümüze önem vererek kendimizi daha çok kabul görür ve beğenilir hâle getirirsek öz güven yolculuğumuzu tamamlamış oluruz ki işte o zaman çıksın karşımıza en olmazlar. Biz buradayız ve her şeyi başarabiliriz. Sağlıkla, öz güvenle, aydınlık günler bekleyin: Biz geliyoruz!

İYİLİK VE HOŞGÖRÜ

Asuman DİM

2. Sınıf Öğrencisi

“İyilik, hoşgörü hepsi bir arada bir uyum
içinde olmalıdır.”

Yedi yaşında bir torunum var. “İyilik ve hoşgörü sence ne demek, bu konu hakkında ne düşünüyorsun?” diye sordum. Bana verdiği cevap şu: “Anneanneciğim, seni sevmeyen bir arkadaşını önemersen ve ona yardım edersen bu hoşgörü olur. İyilik ise yaşlılara karşıdan karşıya geçerken yardım etmek, düşen bir arkadaşını kaldırmak, ona yardımcı olmak. Bu bence iyilik olur.” dedi.

Torunumun bu söylemi beni çok etkiledi ve çok duygulandım. Bence de iyilik, hoşgörü hepsi bir arada bir uyum içinde olmalıdır. Bunlar çok önemli değerlerimizdir. Sevgi, saygı, dostluk, kardeşlik, paylaşımcı olmak; iyi insanların olmazsa olmazıdır. Böyle insanlar merhametlidir, vicdanlıdır, sevinç ve mutluluk içindedirler.

İyilik ve hoşgörü içinde, olabildiğince uyumlu bir şekilde, hiçbir şeyin dozunu kaçırmadan yaşam dengemizi belli bir düzende tutarak sevgi ve saygıyla yaşayalım.

İYİLİK VE HOŞGÖRÜ ÜZERİNE

Feza AKAY

2. Sınıf Öğrencisi

“Haydi ne duruyorsun? Başla!”

Emin, her zamanki gibi mesaisine şubenin kapısını 08.00’de açarak başladı. Güvenlik üniformasını giyip ön kapıya geldiğinde temizlik görevlisi Hatice ablanın beklediğini görüp koşarak kapıyı açtı ve önce “Günaydın, nasılsın?” diyerek “İyi haftalar!” dileğinde bulundu. Hatice abla da ısıldayan gözlerle selamını verip çocuklarının okulunu sorduğu kısa sohbetini yaptıktan sonra aceleyle mutfağa gitti. Hemen arkasından şubenin diğer çalışanları gelmeye başladı. Emin kapıyı açarken hepsine gülen yüzüyle “Günaydın, iyi haftalar!” dileklerinde bulundu ancak çoğundan mırıltı şeklinde söylenen bir “Günaydın...” sözünü duymakla yetindi. Her zamanki gibi göz teması bile kurmamışlardı. Sadece her zamanki enerjisi ve güler yüzü ile kredi pazarlama müdür yardımcısı Evren Hanım gelip kendisinden önce “Günaydın Emin Bey, iyi haftalar, çocuklar okula alıştılar mı?” diye sordu. İçinden “Oh, çok şükür biri beni gördü.” diye geçirdi, sevindi, moralini düzelterek günlük rutinine başladı.

Akşam saat 17.00’de şubenin kapısını kapattıktan sonra operasyon servisinin hesap tutma ve elektrik, su, doğalgaz faturalarının sisteme giriş işlemleri için beklemeye başladı. O dönem bunların hepsi manuel olarak yapılıyordu. Faturaların çok yoğun olduğu günlerde çalışanların mesaipleri uzuyordu. Emin de hem kendini geliştirmek istediği için hem de bu birimdekilere yardım etmek için bu işlemlerin nasıl yapıldığını öğrenmek istiyordu. Ancak yetkisi olmadığı için sesini çıkartamıyordu. Evren Hanım mesaisini bitirmiş çıkarken yoğunluğu fark edip Emin’in yanına geldi ve: “Sen de operasyon işlemlerine yardım edip öğrenmek ister misin?” diye sordu. Emin’in beklediği fırsat çıkmıştı: “Tabii ki isterim ama ben müdüre söyleyemiyorum.” deyince Evren Hanım operasyon müdürüyle görüştü ve: “Haydi ne duruyorsun, başla. Hatta diğer işleri de dikkatlice izle, gelecek ay sınav var, kazanırsan sen de operasyona geçersin neden olmasın?” dedi. Evren Hanım şubede kendisine selam veren, hatırlını soran tek kişiydi. Cumaları öğle namazına gittiğinde “Emin nerede?” diye soranlara “Öğle mesaisini herkes istediği şekilde değerlendirir.” diye savunduğunu da Hatice abladan duymuştu. Oysa Emin’e göre o; üniversite mezunu, uzun süre yurt dışında eğitim görmüş, arkadaşları ile geceleri eğlenmeye giden bir kadındı. Emin’in inancına saygı gösterip onu savunması önce Emin’i şaşırtmıştı, sonra da onun hoşgörüsüne şaşırdığı için kendini sorgulamıştı.

Çalışkanlığı ve becerisiyle operasyon departmanındaki arkadaşlarının ve müdürünün de takdirini kazanmıştı Emin, sınav için ona eğitim notlarını vermişlerdi. Akşamları ikinci iş olarak çalıştığı apartmandaki temizlik işlerinden ve hafta sonu ek iş olarak yaptığı pazardaki kuru gıda ve baharat satışından sonra vakit buldukça sınava hazırlanmaya başladı. Yaşlı anne babası, üniversitede okuyan kız kardeşi ve iki çocuğunun sorumluluğunu taşıyan Emin’in, personel olup sözleşmeli elemanlıktan kurtulması için tek çıkış yolu olan sınavı geçmesi gerekiyordu. Evren Hanım, Emin’in pazarda baharat satışı yaptığı bir gün alışveriş yaparken öğrenmişti Emin’in anne babasına baktığı için üniversiteye

gidemediğini, kız kardeşini üniversite okuması için desteklediğini ve hâlâ aynı evde yaşadıklarını.

Emin, sınava hazırlandığı dönemde bankanın kredi kartları servisi şubenin bulunduğu binanın üst katına taşınmıştı. Evren Hanım, kredi kartları müdürü ile sohbetinde eleman ihtiyacı olduğunu öğrenip kendini geliştirme azminde olan ve sınavı kazanan Emin’i önerdi. Emin pazartesi kredi kartları servisinde başlayacağını müjdeli haberini duyduğu yağmurlu bir cuma akşamı, şemsiyesini almayı bile unuttuğunu, eve sıırıslıkam girdiğinde eşinin şaşkın bakışlarından anlamıştı.

Evren Hanım, 6 ay sonra müdür olarak başka bankaya gitmişti. İş hayatının yoğun temposu içinde sadece bayramlarda görüştüğü Emin’in kredi kartları departmanında müdür yardımcılığına kadar yükseldiğinin haberini duyunca gurur duydu.

Evren Hanım yurt dışı seyahatindeyken eski bankasına ait kredi kartının son ödeme günü olduğunu fark etti. Bulunduğu ortamdan ödeme yapmasının mümkün olmaması ve gecikmenin kredibilitesini etkilemesinden endişe ederek “Ne yapmalıyım?” diye düşünürken Emin’in aradığını gördü. Durumu anlattığında Emin, “Sizin kart ödemenizi takip ediyordum. Yurt dışında olduğunuzu öğrenince ödemesini ben yaptım. Tatilinizi huzurlu geçirin, merak etmeyin diye aradım.” dedi. Bu sözlerle rahatlayan Evren Hanım, Emin’in ardından “Bu arada ben de sayenizde “Haydi ne duruyorsun, başla!” dediğiniz günkü cesaretle üniversiteye başladım.” demesiyle gözyaşlarına hâkim olamadı ve sadece “Teşekkür ederim, beni yanıltmadığınız için.” diyebildi.

Çevremizdekilere ön yargısız yaklaşarak “Haydi ne duruyorsun? Başla!” diyebilmek, yapılabilecek iyiliklerin en büyüğüdür.

ANITKABİR ZİYARETİ

SORUMLULUK

Makbule MERMER

2. Sınıf Öğrencisi

“Kendi sorumluluklarımızı bilirsek hem çevremize hem topluma faydalı oluruz”

Sorumluluk bilinci, kendine ve çevresine karşı duyulan görevlerdir. Kişinin günlük hayatı, aile, iş, okul hayatı gibi sorumlulukları vardır. Bunlar yerine getirildiğinde bu bizi başarıya taşır.

Sorumluluk, küçüklüğümüzde öğretilen bir davranıştır. Örneğin küçüklüğümüzde odamızı toplamak, oyuncaklarımızı toplamak, büyüklerimize saygılı davranmak, sorumluluk sahibi olmak insanı çevresinin gözünde daha güvenilir biri yapar. Verdiği sözleri yerine getirmesi toplumda ve çevresinde saygınlık kazandırır. Sorumluluk bilincine sahip olmanın bir diğer önemli yanı toplumsal değerdir. Toplumu oluşturan bireyler, yani bizler sorumluluklarımızı yerine getirirsek düzenli ve huzurlu bir hayat sürmek mümkün olur. Söz gelimi, trafik kurallarına uymak ve çevremizi temiz tutmak, bireyin karşısındakinin özel alanına saygılı olduğunun göstergesidir. Ayrıca bireysel sorumluluklar olduğu kadar kolektif sorumluluklar da önemlidir. Bunlar toplumdaki dayanışma, empati, yardımlaşma gibi değerlerdir. İnsanlar birbirlerine karşı hoşgörölüyse ve duyarlı davranıyorsa daha huzurlu, güçlü, güvenli bir toplum oluşur. Sorumluluğa bireysel açıdan bakıldığında kendi sağlığınıza dikkat etmek de bunlardan biridir. Hem zihinsel hem de fiziksel sağlığımızı koruyabilmek bu sorumluluğun bir parçasıdır. Üretmek, kendimizi geliştirmek, yeni şeyler öğrenmek, çevremize ve çocuklarımıza örnek olmak da bireysel sorumluluklar arasında yer almaktadır.

Sonuç olarak sorumluluk hayatımızın her anında bizimle birlikte dir. Kendi sorumluluklarımızı bilirsek hem çevremize hem topluma faydalı oluruz, düzenli ilişkiler kurarız. İş hayatımızda başarı elde ederiz. Hayata getirdiğimiz çocuklarımızı öz güvenli, topluma saygılı, sorumluluklarının bilincinde bireyler olarak yetiştiririz.

Saygılarımla,

ÖZ GÜVEN

Makbule MERMER

2. Sınıf Öğrencisi

*“Özgüveni yüksek kişiler, risk almaktan çekinmez
ve hedefleri için cesur adımlar atabilirler.”*

Öz güven, kişinin yeteneklerine, düşüncelerine ve kararlarına olan inancını gösterir. Günlük hayatta karşılaştığımız zorluklarla nasıl başa çıkmamız gerektiği konusunda bize yardımcı olan bir duygudur. Bu duygu, insanın öz saygısı ve kendine vermiş olduğu değerle ilgili olup özel ve profesyonel hayatında da başarısını etkiler.

Öz güven, kişinin sadece kendine inanmasıyla da ilgili değildir. Hatalarından ders çıkarma, kendisiyle barışık olma ve yeniliklere açık olmayı da kapsar. Öz güveni yüksek kişiler, risk almaktan çekinmez ve hedefleri için cesur adımlar atabilirler. Bu kişiler, hata yapmaktan çekinmez ve yeni fırsatlara daha açıktırlar.

Öz güven, sosyal iletişimde ve ilişkilerde de önemlidir. Öz güvenli kişiler, diğer insanlarla daha sağlıklı ve çekincesi olmadan konuşabilir ve liderlik konusunda daha etkili olabilirler.

Öz güven eksikliği ise kişinin hayattaki zorluklara karşı daha çabuk pes etmesine neden olabilir. Karar vermede zorluk, sosyal becerilerde çekingenlik ve kaygı zamanla anksiyeteye kadar ilerleyebilir. Zor anlarımızla başa çıkabilmek inanmayı gerektirir. Öz güven olmadan kişi, kendine inanmakta zorluk çekip yetersiz hissedebilir. Başka insanlardan onay almayı bekler ve onaysız kendi başına hareket etmekten çekinir. Bu da kendini değersizleştirmesine ve başkalarına bağımlı hâle gelmesine neden olur.

Öz güven genelde çocukluk döneminde gelişir. Bu dönemde öz güvensiz kalan kişiler, gelecekte öz güven sahibi olmakta zorlanabilirler. Çocukların sevgiyi ve desteği hissettiği bir ortamda olması, hata yapmaktan korkmaması ve cesaret verilmesi önemlidir.

Ailelerin çocuklarını kendi kararlarını vermesi konusunda desteklemesi ve diğer kişilerle kıyaslamaması çocuğun öz saygısını kuvvetlendirir. Bütün bunlar kişinin hayatını baştan aşağı şekillendirmektedir. Bu nedenle öz güven gelişimi herkes için bir hedef olmalıdır.

SORUMLUYUZ

Bahar ALAS

2. Sınıf Öğrencisi

*“Güzel yaşamak, güzel yaşatmak için
geldik dünyaya”*

Güzel yaşamak, güzel yaşatmak için geldik dünyaya. İnsanlar önce kendi vücuduna, ruhuna iyi bakmakla sorumlu. Çevresindeki insanlara, doğaya, kısacası tabiata karşı da sorumlu. Ne kadar güzel bir duygu. Herkes de olmalı sorumluluk. Bir topluluk içinde yaşıyoruz. Yaşamımızın tümünde, birbirimizle ilişki içindeyiz. Aile içinde, iş hayatında, toplumda. Ama bu duygu ailede verilmeli. Aileler bunu göstererek çocuklarına sorumluluk vererek bu duyguyu aşılmalı. Doğayı korumayı, çevresini temiz tutmayı, kendi üzerine düşen işleri yapmayı, insanlara karşı saygılı olmayı, israf etmemeyi öğretmeli. Her şeyden önce Yaradan’dan ötürü, yaratılanı sevmeyi bilmeli. Bizler sadece yaptıklarımızdan değil, yapmadıklarımızdan da sorumluyuz. Bizi ayakta tutan sorumluluklarımız ve inançlarımızdır. Hepimizde biz bilinci olmalı, bir bütünün parçasıyız, unutulmamalı. Böyle bilip böyle yaşamalı. Biz sorumluluğunun farkında olan, vatandaşlar olmalıyız.

Doğan Cüceloğlu ne güzel özetlemiş: “Sorumluluk bilinci, yaşamın anlamının kökleridir. Sorumluluğunu keşfetmemiş insan yaşamın anlamını bulamaz. Sorumluluğun bilincinde olan, özgürlüğünün değerini bilir. Anneler, babalar, öğretmenler olarak ergen çocuklarımızın bunu keşfetmesine yardımcı olmalıyız.”

ÖZ GÜVEN

Gülay TUNA

2. Sınıf Öğrencisi

“Mustafa Kemal’in özgüveni en büyük sermayesiydi. ”

Bireyler her durumda kendisine güvenmek ve rahat olmak ister. Bu da öz güveni oluşturur. Sağlıklı bir öz güven; kişinin hayatta başarılı olması, zorluklarla başa çıkabilmesi, olumlu ilişkiler kurması, yürekli ve cesur olması gibi durumlarla ilişkilendirilebilir.

İnsanlar öz güvenlerini geliştirdiklerinde başkalarıyla ilişkilerinin daha iyi olacağını, işlerin kolaylaşacağını ve bütün hayatlarının istediği gibi olacağını düşünürler.

Bazıları doğuştan kendine güvenen insanlarken bazıları ise öz güvensizdir. Kendine güvenen insanlar için hayat daha kolay, öz güvensiz insanlar için dünya zor bir yerdir. Bir işte çalışıyorsak kendimize güvendiğimizi göstermek zorundayız. Öğretmensek ve bir sınıfa ders anlatacaksak kendimize güvenmemiz gerekir. Yaptığımız iş ne olursa olsun, nerede yaşarsak yaşayalım öz güvenli olmamız beklenir. Buna en güzel örnek de millî kahramanımız, kurtarıcımız Atatürk’tür. Toplumumuz ve bütün dünya milletlerince kabul edilmiş bir lider olmasının en önemli nedeni hiç kuşku yok ki her konuya hâkim olması ve her durumda öz güvenli oluşudur.

Kurtuluş Savaşı’nın kazanılabileceğine hiçbir millet ihtimal vermiyordu. Herkesin düşüncesi şuydu: “Ordu yok, silah yok, yiyecek yok, cephane yok, para yok.” Bütün bu olumsuzluklara rağmen Mustafa Kemal’in öz güveni en büyük sermayesiydi. Emperyalist güçlerin ordularını yendi. Cumhuriyeti kurdu, yurdu aydınlığa çıkararak çağın en demokratik ülkesini yarattı.

Öz güven eksikliği belki de hepimizin yaşadığı bir sorun. Kimse her zaman kendini huzurlu ve rahat hissedemez. Bu, bazı insanlar için önemsiz bir sorun, bazıları içinse büyük bir sıkıntı ve huzursuzluk nedenidir.

Oysa öz güven geliştirilebilir. Kendimize güvenmeyi, insanların güvenini kazanmayı öğrenebiliriz. Ancak bu sabır ve çaba gerektirir. Bunun sonucunda hayattan daha fazla tat, daha fazla doyum ve zevk alabiliriz. Bir işe giriştiğimizde tüm yeteneklerimizi sergilemeyi, toplantılara katılabilmeyi arzularız. Kendimizle ve iş arkadaşlarımızla barışık olmayı, diğer insanlarla iyi ilişkiler kurmayı isteriz.

Bir arkadaş toplantısı ya da herhangi bir sosyal etkinliğe katıldığımızda sıkılganlık duymadan ortamın tadını çıkarmak, kendimize güvenmek, öz güven duymak isteriz.

Ancak bir şeyi sadece istemekle o şeyi elde edemeyiz.

Öz güveni artırmak için kendini yetiştirmek, geliştirmek, deneyim sahibi olmak ve bilgi birikimi

gereklidir. Kişinin kendine olan inancını artırması, kendine ve yeteneklerine güven duyması gerekir. Kendini olduğu gibi kabul etmesi, hatalarını görmesi, kendine iyi bakması, kendini iyi hissetmesi, sabırlı olması gerekir. İnsanın belli bir hedefi olmalı, hedefine odaklanmalıdır.

Öz güvenimizi yaş almak, stres, psikolojik rahatsızlıklar, hastalıklar gibi nedenlerle yitirebiliriz. Benim 60+ ALKÜ Tazelenme Üniversitesine gelmemin nedeni de öz güvenimi tazelemek.

İyi ki gelmişim!

Üniversitemi ve arkadaşlarımı çok seviyorum, iyi ki böyle bir proje hayata geçirilmiş! Emeği geçen herkese binlerce teşekkürler...

TAZELENME KERMESİ

ÖZ GÜVEN

Aydan ÜLTAY

2. Sınıf Öğrencisi

“Önemli olan kendine güvenerek geleceğe güzel ve olumlu bakabilmektir.”

Öz güven, yaşam kalitesini yönlendiren etkili ve çok önemli bir faktördür. Karşımıza çıkan tüm zorlukları aşmamızda, başarılı olmamızda öz güvenli olmamızın katkısı büyüktür. Bir kişi yeterince öz güvene sahipse genellikle daha pozitif bir benlik algısına sahip olur ve etrafındaki kişilerle güzel ilişkiler kurup geliştirirse hayatı kolaylaşır. Bu durum etrafımıza bakış açımızın daha olumlu olmasını sağlarken kendimizi de daha iyi hissetmemize yardımcı olur. Böylece insanlar her konuda bir başkasına sormadan, danışmadan kendi kararlarını öz güvenli bir şekilde alabilirler. Yardım edebileceğimiz konularda destek olmak öz güvenimizi artırır ve bize iyi gelir. Bu nedenle yapabileceğimiz ve başarılı olacağımız hedeflere odaklanarak hareket etmeliyiz. Ayrıca geçmişte herkes olumsuz bir şeyler yaşamıştır. Önemli olan bunları unutup kendine güvenerek geleceğe güzel ve olumlu bakabilmektir. Yalnız dikkat etmemiz gereken şey şudur: Öz güvenli olalım derken kibirli olmamaya dikkat etmeliyiz. Öz güvenin fazlası kibirdir.

Öz güvenli olmak için kendimizi hatalarımız ve yanlışlarımızla değerlendirmeliyiz. Kendimizi başkalarıyla kıyaslamamalıyız ve olduğumuz gibi kabul etmeliyiz. Her şeyden zevk alıp mutlu olmalıyız. Dışa dönük olmalı, olumlu düşünüp olumlu konuşmalıyız.

HUZUR

Bahar ALAS

2. Sınıf Öğrencisi

*“Sevgi, iyilik ve de hoşgörü bulaşıcıdır,
Mutlu bir yaşam için hepsi elzemdır.”*

İnsanoğlu, yaşadığımız dünyada hep bir koşturma içinde. Çevremiz ve etrafımızda olup biteni gözlemleyen kim? Bakmak ve görmek gerek, onun için zaman ayırmalı.

Gülerek bakan bir göz, mutlu bir yüz, sıcacık bir merhaba... Nasıl da mutlu ve huzurlu eder insanı.

Ve mutluluk, gülen bir yüz... Bulaşıcıdır, iyilik gibi.

İyilik, o kadar geniş bir kavramdır ki bunu sözlere dökmek zor. Tatlı bir söz, bir gülücük, bazen maddi bazen de manevidir iyilik.

Kendisi için yapar iyiliği, bunun insana verdiği huzuru, sözle anlatmak zor. İnsanları mutlu etmek, onlara yardım etmek,

Ne ile ölçülebilir? Ancak yaşayan bilir bu tadı ve verdiği huzuru, Biz de hayat, sevgi ile başlar dedik; buna inandık.

Hayatı güzel yapan; sevgi, iyilik ve hoşgörüdür. Hayatımızdan çıkarırsak bunları, ne kalır geriye? Yunus Emre ne güzel söylemiş:

“Yaradılanı severiz, Yaradan’dan ötürü!” Davranışlarımızı kontrol etmemizi öğütlemiş.

Kırmak üzmek yerine onarmayı, iyilik yapmayı ve de hoşgörüyü seçersek Huzur ve mutluluk gelir.

Şunu da aklımızdan çıkarmamak gerek:

Kendine sevgin, saygın ve hoşgörün varsa

Karşındaki insanlara, doğaya, hayvanlara da var demektir. İyiliği, hoşgörüyü hem konuşup hem gösterirsek İnsanların, kısacası hepimizin hayatı kolaylaşır,

Yaş aldıkça bir bütünün parçası olduğunu anlıyor insan, Ben olmaktan çıkıp biz olmaya başladığımızda

Daha mutlu, huzurlu, hoşgörülü oluyoruz; kendimizi zorlamıyoruz. Her şey olması gerektiği gibi kendiliğinden oluyor

Karşılıklı konuşmalarımızda, kendimize ters ya da aykırı gelmiş olsa da Bizim düşüncelerimizle aynı olmasa da

Her şeyi dinleyip anlayışla karşılıyor, tepki göstermiyorsak Bunu başarabildiğimizde hoşgörülü oluyoruz, demektir.

Doğaya bakacak olursak her şey farklı, bir karmaşa ama bir düzen içinde. Bu da insanlara örnek olacak bir hoşgörü örneği,

Sevgi, iyilik ve de hoşgörü bulaşıcıdır, Mutlu bir yaşam için hepsi elzemdır,

Hayatımızdaki saygı, huzur ve barış için gereklidir. Aklıma çocukluğum geldi, daha ilkokula gitmiyorum, Bütün gün sokakta oynardık,

Acıktığım zaman doğru komşuya gider, salçalı ekmek isterdim,

Bir gün olsun beni kırmadı; sevgiyle, gülen yüzüyle ve hoşgörüsüyle ekmeğimi verdi. Annem üzülürdü, niye eve gelip almıyorsun diye

Hayat bu işte!

TUSAŞ GEZİSİ

HOŞGÖRÜ

Meliha GÜNAY

2. Sınıf Öğrencisi

“Hoşgörü çevrendeki insanlara hata yapma imkânı tanımak ve ilişkiler arasında denge kurma çabasıdır.”

Hoşgörü; değer, düşünce, ırk, din, millet bakımından kimseyi birbirinden ayırmayan, herkese karşı anlayışı benimsemiş olma hâlidir. Ayrıca özgürlüğü savunan adil bir tutumdur. Hoşgörü farklı fikirlere saygıdır. Çeşitlilik içindeki uyumdur. İnsandaki iyi olanı görebilmek, farklılığa açık olmaktır. Karşılıklı anlayış ve saygıdır.

Hoşgörü sevgiyle beslenir. Hoşgörü huzurlu olmak ve diğerlerine de huzur verebilmektir. Ön yargısız bakabilmektir. Çevrendeki insanlara hata yapma imkânı tanımak ve ilişkiler arasında denge kurma çabasıdır. Yargısız ve yorumsuz kalmaktır.

Hoşgörülü olmak, başkalarının düşüncelerine, inançlarına ve davranışlarına saygı göstermek; farklılıklara karşı anlayışlı ve kabul edici bir tutum sergilemektir.

Hoşgörülü insanlar; bakışları, duruşları, konuşmalarıyla hemen belli ederler kendilerini. Ön yargılarla yaşamazlar, karşısındakinin düşüncesine kıymet verirler. Hoşgörü, toplumsal barış, kişisel ilişkiler ve uyum sağlamak için de önemserler.

Sonuç olarak insanların bazı hatalarına karşı affedici olduğumuzda kendimizi daha iyi hissedip hayata iyilik ve sevgiyle bakmış oluruz.

TÜRK ÖRF VE ÂDETLERİNE GÖRE SAYGI VE SEVGİ

Nahide ŞİMŞİR

2. Sınıf Öğrencisi

“Bir toplumun ayakta kalmasını sağlayan unsurların başında, karşılıklı saygı ve sevgi gelir. ”

Türk kültürü, binlerce yıllık bir geçmişe sahip köklü bir medeniyetin mirasını taşır. Bu mirasın en temel taşlarından biri de “saygı ve sevgi” anlayışıdır. Saygı ve sevgi; Türk toplum yapısının, aile düzeninin ve sosyal ilişkilerin temelini oluşturur. Bu iki kavram birbiriyle iç içedir, biri olmadan diğeri eksik kalır. Atasözlerimizde, halk edebiyatımızda, geleneksel yaşam tarzımızda ve dinî öğretilerimizde saygı ve sevgi her zaman ön plandadır.

Ailede Saygı ve Sevgi

Türk örf ve âdetlerinde ailenin önemi büyüktür. Aile, bireyin hayata gözlerini açtığı ilk sosyal çevredir ve burada öğretilen saygı ve sevgi, bireyin tüm hayatını şekillendirir. Küçükler büyüklere saygı gösterir, büyükler de küçüklere sevgi ve şefkatle yaklaşır. Bayram sabahlarında eller öpülür, dualar alınır, yaşlıların gönlü yapılır. “Büyük sözü dinlemek”, “eline, beline, diline sahip olmak” gibi atasözleri bu kültürün birer yansımasıdır.

Bir genç, anne ve babasına karşı yüksek bir hürmet içindedir. Onların rızası alınmadan büyük kararlar alınmaz. Bu, yalnızca bir saygı göstergesi değil; aynı zamanda aile bağlarını güçlendiren, sevgiyle yoğrulmuş bir anlayıştır. Aile bireyleri arasında sevgi ve saygıya dayalı bir ilişki olduğu sürece, o evde huzur hâkim olur.

Toplumda Saygı ve Sevgi

Türk toplumu, bireycilikten çok topluluk içinde yaşamaya ve birlikte hareket etmeye önem verir. Bu yapı içinde herkesin birbirine karşı sorumlulukları vardır. Komşuluk ilişkileri, akrabalık bağları, dostluklar hep bu saygı ve sevgi anlayışı üzerine kurulmuştur. Eskiden mahalle kültüründe kapılar kilitlenmez, çocuklar herkesin çocuğu gibi görülür, ihtiyaç sahiplerine gizliden yardım edilirdi. “Komşu, komşunun külüne muhtaçtır.” atasözü, toplumsal dayanışmanın ve sevgi temelli paylaşımın ne kadar köklü olduğunu gösterir.

Yaşlılara otobüste yer verilmesi, hasta ziyaretlerinin aksatılmaması, cenaze ve düğün gibi toplumsal olaylarda birlik olunması; hep bu sevgi ve saygı değerlerinin somut yansımalarıdır. Bir yabancı dahi olsa Türk misafirperverliği gereği hürmet ve ikram görür. “Tanrı misafiri” anlayışı da yine bu kültürel yapının ne kadar güçlü olduğunu gösterir.

Dinî ve Manevi Boyutu

Türk örf ve âdetlerinde İslam’ın etkisi büyüktür ve bu da saygı ve sevgiyi daha da derinleştirmiştir. İslam dini; anne-babaya itaati, komşuya iyi davranmayı, yalan söylememeyi, insanlara adaletle yaklaşmayı emreder. Peygamber Efendimiz’in “Komşusu açken tok yatan bizden değildir.” sözü, toplumsal sevginin ve duyarlılığın zirvesidir. Ayrıca büyüklerin dualarını almak, onların gönlünü hoş tutmak sadece dünyevi değil; uhrevi bir sorumluluk olarak da görülür.

Sonuç olarak saygı ve sevgi, Türk örf ve âdetlerinin mayasında vardır. Bu değerler yalnızca bireyler arasında değil, toplumun bütün yapısında kendine yer bulmuştur. Her şeyin hızla değiştiği modern çağda bile bu değerleri yaşatmak ve gelecek nesillere aktarmak son derece önemlidir. Çünkü bir toplumun ayakta kalmasını sağlayan unsurların başında, karşılıklı saygı ve sevgi gelir. Bu iki kavramın ışığında büyüyen bir çocuk; vefalı bir evlat, erdemli bir birey ve sağlam bir toplumun temel taşı olur.

ÖZ GÜVEN

Erdal ÖZTÜRK

2. Sınıf Öğrencisi

“Kendini her durumda yeterli görmek, hatalardan ders alma şansını elinizden alabilir. ”

Öz güven, insanın hem içsel huzurunu hem de dış dünyayla olan ilişkilerini şekillendiren en önemli duygulardan biri. Ancak bu, ince bir dengede tutulması gereken bir özelliktir. Öz güven eksikliği, insanın potansiyelini kısıtlar ve hayattan alabileceği keyfi azaltır. Öte yandan aşırı öz güven de bir yanılsama yaratır çünkü kendini her durumda yeterli görmek, hatalardan ders alma şansını elinizden alabilir. Bu dengeyi bulmanın temelinde, kendini tanımak ve kabul etmek yatıyor. Kim olduğunuzu, neler yapabileceğinizi ve sınırlarınızı bilmek; sağlıklı bir öz güvenin anahtarı. Kendi deneyimlerimde şunu fark ettim: Ne zaman kendime “Yapamam.” dediğim bir durumu zorlayıp üzerine gitsem aslında düşündüğümden daha güçlü olduğumu görüyorum. Ama bu, “Her şeyi yaparım.” gibi gerçek dışı bir güvenle değil, bilinçli bir çaba ve öğrenme isteğiyle oluyor. Ayrıca öz güven konusunda en çok yanlış anlaşılan şeylerden biri, bunun tamamen bireysel bir mesele olduğu düşüncesi. Oysa çevremizdeki insanlardan gelen destek, cesaretlendirme ve bazen de eleştiriler öz güvenimizi şekillendirmede büyük bir rol oynuyor. Bu yüzden insan ilişkilerimizi sağlam bir temele oturtmak da öz güvenimizi artırıyor. Öz güven bir varış noktası değil, bir yolculuktur. Hayat boyunca dalgalanabilir, iniş çıkışlar yaşayabiliriz. Ama önemli olan, her seferinde kendimize şefkatle yaklaşmak ve bu süreci bir öğrenme fırsatı olarak görmek. Kendine inanmak ve çaba göstermek, hayatın her alanında daha güçlü adımlar atmamızı sağlar. Öz güven, aslında bir insanın kendiyle olan ilişkisini tanımlıyor diyebiliriz. Hayatta birçok zorlukla karşılaşırken içimizdeki sesi duyarız, bu ses ya bizi ileri taşır ya da durdurur. İşte öz güven; o sesin olumlu, cesaret verici ve destekleyici olmasıdır. Öz güvenin güçlü olduğu durumlarda insan hatalarını görme fırsatı bulur, zorlukları ise deneyim olarak görür.

Öz güvenin önemli getirileri şunlardır:

- Başarı:** Hedeflere ulaşmayı kolaylaştırır.
- Mutluluk:** Pozitif bir bakış açısı sağlar.
- Sağlıklı İlişkiler:** Sağlıklı ve dengeli ilişkiler kurmaya yardımcı olur.
- Stres Yönetimi:** Zorluklarla başa çıkma gücünü artırır.

Aşırı öz güven ise birtakım olumsuzluklara neden olabilir. Bireyin kendine yönelik olumsuz düşünceler içine girmesi, karar verme güçlüğü, sosyal kaygı ve yeni durumlara karşı çekingenlik gibi sorunlara yol açar. Gerçekçi olmayan beklentiler, hataları kabul etmeme, riskli kararlar, empati eksikliği ve başarısızlık karşısında çöküş gibi sonuçlar doğurabilir.

Öz güveni artırmanın yolları ise şunlardır:

- Kendini tanı:** Güçlü ve zayıf yönlerini fark et.
- Hedefler belirle:** Küçük başarılardan başlayarak adım adım ilerle.
- Pozitif düşün:** Negatif konuşmaları olumlu cümlelerle değiştir.
- Konfor alanından çık:** Yeni şeyler denemekten korkma.
- Sağlığına dikkat et:** Fiziksel ve zihinsel sağlığı önemse.
- Destek al:** Gerektiğinde profesyonel destek alınmalı.

Sonuç olarak kendi deneyimlerime dayanarak şunu söyleyebilirim: Öz güven, bir anda kazanılan ya da sonsuza dek sabit kalan bir özellik değil. Bazen en öz güvenli hissettiğimiz anlarda bile kendimize şüpheyile yaklaşabiliyoruz. Ama burada önemli olan, kendimize karşı şefkatli olabilmek ve bu iniş çıkışların doğal olduğunu kabul etmek. Küçük adımlarla bile olsa her başarıyı kutlayarak, yeni şeyler deneyerek öz güvenimizi inşa etmek. Başkalarının onayı değil, kendi iç huzurumuz esas belirleyici olmalı. Bu yüzden iç sesimizi güçlendirmek ve kendimize inanmak gerek. Öz güven, kendimizi sevebilmek için önemli bir anahtar.

VATANSEVERLİK: GEÇMİŞTEN GELECEĞE KÖPRÜ

Mehmet GÜRAY

2. Sınıf Öğrencisi

*“Gerçek vatanseverlik, eleştirel düşünceyi
ve sorgulamayı da içerir.”*

Vatanseverlik; insanın doğup büyüdüğü topraklara, bu topraklarda birlikte yaşadığı insanlara ve ortak bir kaderi paylaştığı milletine duyduğu derin bir bağlılık ve sevgi duygusudur. Bu duygu, bireyin kendisinden daha büyük bir şeyin parçası olduğunu hissetmesini sağlar ve ona güçlü bir aidiyet kazandırır. Vatanseverlik yalnızca tarihî bir mirası korumak değil, aynı zamanda geleceğe umutla bakmayı gerektiren bir idealdir. Bu duygu sayesinde insanlar, bireysel çıkarlarını bir kenara bırakıp toplumun ortak menfaatleri doğrultusunda hareket etme cesaretini bulurlar. Peki, vatanseverlik yalnızca duygusal bir bağlılık mıdır yoksa bir toplumun gelişiminde ve bütünlüğünde temel bir faktör mü?

Vatanseverlik duygusu, toplumların zor zamanlarında ortaya çıkan bir dayanışma gücüdür. Tarihe baktığımızda savaşlarda, işgallerde ya da doğal felaketlerde milletlerin kenetlenip güçlü bir dayanışma örneği sergilediğine tanık oluruz. Bu durumlarda bireyler, ülke çıkarlarını kendi çıkarlarının önünde tutarak büyük fedakârlıklarda bulunur. Örneğin Kurtuluş Savaşı sırasında Türk milletinin gösterdiği fedakârlık ve direniş, vatanseverliğin ne kadar güçlü bir duygu olduğunu ortaya koymuştur. Bu olay, insanların vatanları uğruna nasıl büyük özverilerde bulunabileceğini gösteren çarpıcı bir örnektir. Vatanseverlik, bir ülkenin özgürlüğü ve bağımsızlığı için her türlü zorluğa göğüs germeyi gerektirir; bu duygu milletleri bir arada tutan en güçlü bağlardan biridir.

Vatanseverlik yalnızca savaş zamanında ya da kriz anlarında ortaya çıkmaz. Aslında vatanseverlik gündelik hayatta da bireylerin ülkesine katkıda bulunma arzusuyla kendini gösterir. Bir birey, ülkesinin ekonomisine katkıda bulunmak için daha çok çalışabilir; bilim insanı olarak yeni buluşlar yapmaya gayret edebilir veya sanatçı olarak ülkesinin kültürünü dünyaya tanıtabilir. Vatanseverlik, insanların toplumsal sorunlara duyarlılık göstermesini sağlar ve bu sorunlara çözüm aramaya teşvik eder. Bu açıdan bakıldığında vatanseverlik her bireyin içinde yeşeren ve toplumsal yarar doğrultusunda harekete geçmesini sağlayan bir motivasyon kaynağıdır. Bugün çevre kirliliği, iklim değişikliği, eğitim eşitsizliği gibi sorunlara duyarlılık göstermek; modern bir vatanseverlik örneği olarak değerlendirilmektedir.

Günümüzde vatanseverlik, çağdaş bir anlayışla ele alınmakta ve ulusal sınırların ötesine geçen bir sorumluluk olarak kabul edilmektedir. Artık vatanseverlik sadece ülke sınırları içinde kalarak değil, dünya sorunlarına karşı duyarlı bir yaklaşım sergileyerek de kendini gösterir. Örneğin bir Türk vatandaşı, iklim değişikliğiyle mücadele ederek veya küresel ölçekte geçerli olan sosyal adaletsizliklere karşı durarak da vatanseverliğini gösterebilir. Zira modern vatanseverlik, ulusal menfaatleri gözetirken aynı zamanda insanlık için de faydalı adımlar atmayı kapsar. Bu bağlamda vatanseverlik sadece bir ülkeye değil, tüm insanlığa hizmet etmeyi de içerir ve bu, bireylerin daha geniş bir perspektiften

vatanseverliği kavramalarını sağlar.

Vatanseverlik, kültürel değerleri koruma ve yaşatma sorumluluğunu da beraberinde getirir. Bir ülkenin kültürel mirası, o ülkenin kimliğini ve tarihini yansıtan değerler bütünüdür. Dil, gelenekler, inançlar ve sanatsal birikim; bir milletin ruhunu oluşturan temel unsurlardır. Bu unsurları koruyup geliştirmek, vatansever bireylerin sorumluluğundadır. Kültürel miras yalnızca geçmişe ait bir değer değil, gelecek nesillere bırakılacak bir mirastır. Özellikle küreselleşme çağında kültürel değerlerin korunması, millî kimliğin korunmasında büyük bir öneme sahiptir. Bu nedenle vatanseverlik aynı zamanda kültürel bilinci yüksek bireyler yetiştirmeyi gerektirir.

Gerçek vatanseverlik, eleştirel düşünceyi ve sorgulamayı da içerir. Ülkesine bağlı bir birey yalnızca ülkesinin başarılarını övmez, ülkesinin eksikliklerini ve yanlışlarını görme cesaretine de sahiptir. Bu eksiklikleri düzeltecek adımlar atmak, ülkenin gelişmesine katkı sağlamak için çaba göstermek de vatanseverliğin bir parçasıdır. Ülkenin daha iyi bir hâle gelmesi için çözüm önerileri sunmak, yapıcı eleştirilerde bulunmak; toplumun kalkınmasına katkıda bulunur. Demokratik bir toplumda, eleştirel düşünce ve yapıcı eleştiri vatansever bireyler için önemli bir araçtır. Eleştirel düşünebilen ve ülkesinin gelişimi için çaba gösteren bireyler, toplumun daha sağlıklı bir yapıya kavuşmasına katkı sağlar. Bu bağlamda eleştiriye ve farkındalığı kapsayan bir vatanseverlik anlayışı, ülkenin geleceği için çok daha sağlam bir zemin hazırlar.

Dijital çağda, vatanseverlik kavramının ifade yolu da değişmiştir. Artık sosyal medya platformları, bireylerin fikirlerini geniş kitlelere ulaştırmasını kolaylaştırmakta ve vatanseverliği ifade etmenin yeni yollarını sunmaktadır. Dijital dünyada yapılan sosyal sorumluluk projeleri, çevreye duyarlılık kampanyaları, insan hakları savunuculuğu gibi faaliyetler de modern vatanseverlik örnekleri olarak değerlendirilmektedir. Örneğin bir ülkede yaşayan bireylerin iklim değişikliği veya toplumsal cinsiyet eşitliği gibi konulara olan duyarlılığı, vatanseverlik olarak kabul edilebilir. Sosyal medya aracılığıyla yapılan bu tür çalışmalar, bireylerin ülke içindeki veya dünya çapındaki sorunlara duyarlılık göstermelerini sağlamaktadır. Dijital dünyada yapılan bu tür kampanyalar, genç nesillerin vatanseverliği daha evrensel bir bakış açısıyla ele almasına katkıda bulunur.

Sonuç olarak vatanseverlik bireylerin toplumsal bilinç kazanmasında önemli bir rol oynar. Vatansever bir birey, kendini yalnızca bireysel bir varlık olarak değil; toplumun bir parçası olarak görür ve ülkesine karşı bir sorumluluk duygusu taşır. Bu duygu, bireylerin fedakârlık yaparak toplumsal yarar doğrultusunda hareket etmesini sağlar. Toplumdaki dayanışma ruhu, bireylerin vatanseverlik bilinciyle hareket etmeleri sayesinde güçlenir. Vatanseverlik yalnızca geçmişten gelen bir miras değil, aynı zamanda gelecek nesillere taşınacak bir idealdir. Ülkenin daha güçlü, bireylerin ise daha bilinçli olması; vatanseverlik duygusunun toplumda yayılmasıyla mümkün olacaktır. Bu nedenle vatanseverlik yalnızca bir sevgi değil, aynı zamanda büyük bir sorumluluktur. Gelecek nesillere daha iyi bir ülke bırakma amacı taşıyan herkes, bu sorumluluğun bilinciyle hareket etmelidir.

Doç. Dr. Özgür NALBANT ve Tazelenme Üniversitesi Öğrencileri

BAKANLIK ZİYARETİ

ALANYA
ALAADDİN KEYKUBAT
ÜNİVERSİTESİ

Bu kitap; yılların biriktirdiği hayatların, hatıraların ve anlam arayışlarının sesidir.

Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi 60+ Tazelenme Üniversitesinin “Tazelenen Kalemleri” yaşanmışlıkların süzgecinden geçen düşüncelerini satırlara dökerken geçmiş ile gelecek arasında görünmez bir köprü kuruyor.

Bu sayfalarda; bir ömrün tanıklığıyla olgunlaşmış vatan sevgisini, iyiliğin sessiz gücünü, hoşgörünün birleştirici dilini ve dürüstlüğün sarsılmaz duruşunu bulacaksınız. Her metin, bireysel bir hikâyeden doğsa da aslında ortak bir insanlık hafızasına dokunur. Çünkü bazı değerler vardır; zaman eskitemez, aksine derinleştirir. Ve bazı kalemler vardır, geç yazmaya başlar ama en doğru sözleri söyler.

Bu kitap, yaş almanın değil; yeniden filizlenmenin, susmanın değil; söz söylemenin, durmanın değil; üretmenin hikâyesidir.

